

ÄNDRAR GUD SIG NÅGONSIN

IFRÅGA OM SITT ORD?

 Låt oss böja våra huvuden! Käre herre Jesus, vi är åter samlade i Ditt Namn med stor förväntan på att utgjutelsen av Guds livgivande Kraft ska föra oss till insikt om vår ställning och plats och vårt ansvar som ett utkallat folk, avskilt från världen, invigt åt Gud. Bevilja oss ikväll, Herre, att Guds välsignelser ska leda oss och dirigera oss i de saker vi gör eller säger, så att det kan ge ära och härlighet åt Ditt Namn. Amen.

² Jag är glad för att få vara tillbaka i församlingen ikväll och att vara hos Er, kära människor. Och jag vet, att det är varmt, men jag ringde just min hustru, jag tror det är drygt 32 grader där, 35 eller 35,5 eller någonting sådant, och det är bra mycket varmare, än det är här. Så jag håller på att vänja mig vid det varma vädret nu. Så, men jag är så glad att få vara här i tabernaklet vid den här underbara påsktiden.

³ Och jag kan inte säga, att jag vill be om ursäkt för det där långa, långa Budskapet i förmiddags, men jag. . . Det var, jag ville — ville inte slita ut Ert tålmod och sedan börja med det igen ikväll. Men jag — jag ville ge Er det där Budskapet, att Ni är en del av den här uppståndelsen. Förstår Ni? Och bekymra Er inte om Den mera, ser Ni! Fröjda Er bara över Den! Det finns ingenting, någonstans, som kan skilja Er från Den, ingenting. För evigt skyddad i Guds Rike. Då Gud har satt Sitt Insegel på en, gäller det tills man är framme på ens bestämmelseort.

⁴ Då regeringen sätter ett sigill på ett paket, järnvägen sätter ett sigill på en dörr, kan den där vagnen inte manipuleras, förrän den har nått sin bestämmelseort.

Då Gud sätter Sitt Insegel på en människa. Och Inseglet är Den Helige Ande. Då Han beseglar en människa så, är hon ivägskickad till sin eviga bestämmelseort. Aldrig mera kan hon någonsin, någonsin gå tillbaka mer. För kom ihåg, Efesierbrevet 4:30 säger: ”Bedröva inte Guds Helige Ande, genom vilken Ni är beseglade för alla tider!” Ser Ni, Ni är beseglade för alltid. Ni är beseglade för evigt, in i Guds Rike, genom Den Helige Ande. Tänk nu på det!

⁵ Så Ni, djävulen kommer att klippa till Er och han kommer att säga allt möjligt åt Er och anklaga Er och och — och försöka få Er att tro, att Ni inte är det. Men lyssna inte på honom, Ni!

⁶ Nu vet Ni, att Ni har övergått från döden till Livet. Ni vet, att de saker Ni en gång älskade, älskar Ni inte längre. Ni vet, att Ni har trott på vartenda Guds Ord. Ni har sett Gud verka mitt ibland

oss, utan . . . Ofelbara tecken på att Han är den store "JAG ÄR". Ni har märkt, att vad som än har sagts i Hans Namn, aldrig har en enda sak profeterats i Hans Namn, utan att det har hänt exakt på det sättet det sades. Till och med vetenskapen, tidningar, bilder, kameror, författare, allting annat, måste erkänna det. Ser Ni det? Oavsett om de vill det eller inte, får Gud dem till att göra det i alla fall, ser Ni, att tillkännage det.

⁷ Nu är det ju en liten grupp. Kom ihåg, att det inte är någon stor grupp, som Han kommer för att hämta. "Frukta inte, lilla hjord, det är Er Faders goda vilja . . ." Förstår Ni?

⁸ Jag vill lämna Er ett chockerande litet ord, precis innan vi får en ordination av en predikant. Och det här är mycket chockerande, men bara så att Ni ska veta det! Nu säger jag inte, att det här är exakt matematiskt, men jag skulle vilja lämna Er det här.

⁹ Jag vet inte, om några människor här inne någonsin har sett korsning av boskap. Vilket jag inte tror på, men jag har sett det göras. Och jag har sett dem ta hanens sperma, bara tillräckligt, det kunde tas på ett litet metallföremål, som en tandpetare, och lägga den på ett stycke marmor. Och ställa in de där glasen, som förstorar den, jag vet inte hur många gånger, tills den där sperman . . . Där man inte skulle kunna se någonting med det naturliga ögat, något vanligt glas. Men då den förstoras, hundra eller hundrafemtio gånger, kan man, i den där lilla spermadroppen, se kanske femtio till hundra små sädesceller studsas omkring. Även i honan kommer det lika många ägg som i — i sperman. Då de nu förs samman, är det nu de första två, som möts och förenas . . .

¹⁰ Det är bara en enda av den där miljonen, som kommer att leva. Har Ni någonsin tänkt på det? De är samma slags sädescell och samma slags ägg, bägge två av dem precis lika, men det är bara en enda, som kommer att få leva. Och det är inte fastställt, vilken som hinner först dit. För ibland är ägget långt där bak och sädescellen kan vara uppe i mitten på sperman, och de kommer att kravla bort till varandra. Det krävs en Intelligens för att veta, om det kommer att bli pojke eller flicka, rödhårig, svarthårig eller vad. Det är Guds utväljelse. Det kan inte vara någonting annat. Utväljelse!

¹¹ Till och med i den naturliga födelsen är det utväljelse, om det ska bli pojke eller flicka eller vadhelst det ska bli. Och då den där lilla sädescellen slingrar sig in i det här lilla ägget och den lilla svansen faller av, är den början till babyns ryggrad, vad den nu än är efter, djur, baby eller vad det än är. Och resten av de där miljonerna sädesceller . . . En miljon ägg, en miljon sädesceller, och bara en enda får leva. Alla lika, men Gud väljer genom utväljelsen vad som ska få leva och resten av dem förgås. En enda av en miljon!

¹² Då Israel lämnade Egypten, trodde de alla på en enda profets budskap. De hade sett Guds tecken genom Moses. Varenda en av dem såg dem. Och var och en av dem kom ut ur Egypten och gick genom Röda Havet och döptes till Moses. Var och en såg Guds kraft träffa honom, då han sjöng i Anden och då Mirjam slog på tamburinen, sprang fram och tillbaka på stranden. Var och en av dem åt varenda kväll färsk, himmelsk manna från himlen. Var och en av dem drack ur den där andliga Klippan, som blev slagen. Och det var två miljoner människor, som lämnade Egypten. Hur många nådde löfteslandet? Två. En enda per miljon! Var är de allesammans? Jesus sa, att de förgicks. ”Era fäder åt manna i öknen i trettio års tid och jag säger Er, att de allesammans är döda.”

¹³ Nu finns det omkring femhundra miljoner kristna i världen ikväll, inräknat katoliker, protestanter och allesammans. Om Jesus skulle komma i den där Bortryckelsen, enligt vad jag just har sagt skulle det då vara femhundra, som saknades i världen ikväll, i Bortryckelsen. Och det är det troligen varenda dag, som man inte har räkning på, då man räknar med alla länderna. Så det skulle kunna vara när som helst, ser Ni.

¹⁴ Å, kristna, låt oss ta på oss Guds vapenrustning! Låt oss göra allt, som vi vet hur vi ska göra för att tjäna Honom, älska Honom och vänta på den där härliga stunden!

¹⁵ Nu kommer det inte att bli skaror på flera miljoner, som kommer från en generation och marscherar in. Det — det kan det inte vara.

Kom nu ihåg, att varenda dag avslutar en generation, varenda dag. ”Liksom det var på Noas tid, så ska det vara vid Människosönens tillkommelse, då åtta själar frälstes av vatten.” Men varenda dag avslutar en fyrtioårsperiod för någon, för några. Förstår Ni? Och varenda dag beseglas så och så många i Riket. En dag kommer den sista dagen att komma.

Låt oss vara säkra nu, medan vi är vid våra sinnens fulla bruk! Och i kyrkan och ibland människorna, där Den Helige Ande så har identifierat Sig med oss, låt oss vara säkra på, att allting är all right, och fortsätter att vara all right, inför Honom!

¹⁶ Stanna inte! Vila inte, dag och natt, förrän den där livgivande Kraften har fört Dig från det, som hör världen till, in i Guds Rike! Och Du, som verkligen är införd i Guds Rike och har fått liv genom Guds Ande, så lycklig Du är! Med glädjetårar borde vi vara på våra knän dag och natt och tacka Gud för vad Han har gjort.

¹⁷ Ikväll har vi en liten omväxling i mötet. Vi har en fin broder här, broder Capps. Han kom till oss från Nazaren-församlingen. Och jag tror, att det är riktigt, broder Capps? Han vill ikväll bli ordinerad av oss genom handpåläggning.

18 Vi har inga papper att ge ut till någon, fastän vi är erkända som . . . Vi skulle kunna ha papper, men vi tror, att en sann, ordinerad predikant, hans papper är i Himmelen. Förstår Ni? Och han — han har rätt att predika Bibeln så länge som Gud identifierar hans liv med Bibeln. Vi tror, att det är hans rekommendationsbrev.

19 Och nu har ju broder Capps blivit officiellt ordinerad i Nazaren-församlingen, men ikväll vill han, att de äldste osv. ska lägga händerna på honom som ordination till att frambära det här Budskapet. Vilken tapper sak!

20 Jag har — jag har hört rapporterna ända sedan jag har varit i Tucson, och sådana underbara rapporter, om broder Capps här i hans assistans till vår välvillige broder Neville, som håller i Ljusets ljus så tappert som dessa två män kan hålla Det. Vi har lagt händerna på broder Neville men inte på broder Capps. Och jag vill, att de som är predikanter, broder Jackson och dem, om de är här, och broder Ruddell och de äldste i församlingen här, om de vill komma fram hit bara i några minuter nu och lägga händerna på broder Capps. Och . . .

21 Nu finner vi i Bibeln, att det var på det sättet de gjorde det, de la händerna på dem och avskiljde dem då. Och det var så, de gjorde med Timoteus. Det står: ”Genom denna gåva, som var i Dig, från Din mormor Lois . . .” De hade märkt det, att det fanns en gåva i mannen, hade kommit till honom genom de äldste, genom handpåläggning.

22 Särila-bröderna, nu, särlaregnsbröderna, blandade emellertid ihop det där. De trodde, att de gav honom en gåva genom att göra det där. Nej, gåvan fanns redan i honom och de la bara sina händer på honom som ett bifall, att de trodde, att Gud redan hade lagt gåvan i honom. Och de gav sitt bifall till det genom handpåläggning.

23 Och de här männen i den här församlingen, som jag tror i sin själ är ägda av Hans livgivande Kraft, om Ni bröder vill komma fram just nu, broder Ruddell och alla de andra av Er, som är här i församlingen och de äldste och systerförsamlingarna runt omkring, för att lägga händerna på broder Capps, så att han blir ordinerad genom vårt bifall inför de här åhörarna och utsänd för att predika Herrens Jesu Evangelium, vart Gud än må kalla honom! Han blir . . .

Han är redan en av oss, genom Födelsen. Han är en av oss, för att han har trott Budskapet. Han är en av oss, för att — att han står för Ordets Sanning. Och vi vill, att broder Capps ska bli officiellt ordinerad inför Er genom handpåläggning, att han är en av oss.

Okay, broder Ruddell, broder Capps, broder Neville. Broder Junior Jackson, vem som helst av de andra predikanterna här, jag vet inte precis hur många det finns. Jag . . . Jag antar, att

de har sina egna möten ikväll. Så kom raka vägen hit fram, broder Capps!

Var är nu broder Hunter och dem från New York? Jag . . . Broder Anthony? Jag antar, att de har farit tillbaka. [Broder Neville säger: "Där är broder Anthony där bak." — Utg.]

Vem som helst av Er andra, som är här, som är med oss, å, vi skulle vara glada om Ni kom fram hit och står med oss nu, som en bekräftelse på vad vi tror, att broder Capps är.

Hur många av Er här känner broder Capps, räck upp Er hand! All right, ta ner Er hand! Hur många tror, att han är en Guds tjänare, räck upp Er hand! [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Vi älskar honom som vår broder.

²⁴ Nu är inte det här exakt ett korrekt sätt för vad vi skulle vilja kalla ordination, men jag vill att de här åhörarna . . . Jag skulle inte kunna sjunga den här sången, men jag vill, att Ni ska hjälpa mig att försöka det. Den där . . .

²⁵ En dag gick en profet ner till altaret i templet. Och medan han var där i templet . . . Han hade varit en bra människa, men han hade bara legat på konung Ussias armar och han var en — han var en bra människa. Men ändå, en dag i templet, då han kom in i en syn, såg han någonting, som han aldrig hade sett förut. Han såg Änglar med vingar, som flög fram och tillbaka genom byggnaden och ropade: "Helig, helig, helig, Herren Gud Allsmäktig!"

Kom bara, broder! Ja. Förstår Ni?

"Helig, helig, helig, Herren Gud Allsmäktig!"

Ben?

²⁶ Och då han gjorde det, darrade templets pelare. Och han sa: "Ve mig! För jag är de orena läpparnas man." I Guds närhet erkände han, att trots att han var profet, hade han haft fel. Han sa: "Jag är de orena läpparnas man och jag bor ibland människor med orena läppar."

²⁷ Och en av Änglarna flög och tog ett Eldens kol och rörde vid hans läppar och sa: "Profetera, människoson!"

Skulle Du vilja ge oss ett ackord på den där, syster, om Du vill! Hur många kan den här sången? Låt oss, en vers! All right.

Då Eldens kol hade rört vid profeten,
Och gjort honom så ren han bara kunde bli,
Då Guds röst sa: "Vem vill gå åt oss?"
Då svarade han: "Här är jag, sänd mig!"

[Blankt ställe på bandet — Utg.] ∴. Tala min

Herre!

Tala, och jag ska vara kvick att svara Dig.

Tala, min Herre, tala, min Herre,

Tala och jag ska svara: "Herre, sänd mig!"

Millioner dör nu i synd och skam.
 Lyssna till deras sorgsna och bittra rop!
 Skynda, broder, skynda till deras räddning!
 Svvara kvickt: ”Mästare, här är jag.”

Tala, min Herre, tala, min Herre,
 Tala, och jag ska vara kvick att svara Dig.
 Tala, min Herre, tala, min Herre,
 Tala och jag ska svara: ”Herre, sänd mig!”

Låt de äldste gå omkring nu och lägga händerna på broder Capps! Låt oss alla böja våra huvuden!

²⁸ Käre Gud, templets pelare har darrat igen och jag ser det livgivande Livets Ande verka i vår broder. Jag ber, Gud, då han känner detta ovanifrån, som säger, att han måste gå. Vi lägger händerna på honom som Dina äldste, Herre, och ger honom broderskapets högra hand och lägger våra händer på honom och skickar Guds välsignelser vidare över honom, så att Du ska smörja hans läppar, hans tankar, hela hans varelse. Och må han ta detta Evangeliets Budskap till varenda vrå och hörn Du kommer att kalla honom till! Bevilja oss det, Herre! Vi ger Dig vår broder som tjänare åt Dig i Jesu Kristi Namn. Amen.

²⁹ ”Predika Ordet”, min unge broder! ”Var i tid och otid, bestraffa, tillrättvisa med all tålmodighet och Lära!” Gud välsigne Dig, broder!

³⁰ [Broder Ben Bryant säger: ”Broder Branham, skulle Du vilja lägga händerna på mig? Skulle de vilja lägga händerna på mig? Jag skulle vilja bli ordinerad.” — Utg.] Har Du . . . Jag visste inte, att Du inte hade blivit.

Broder Ben här har kommit till oss. Jag tror han har predikat ett tag. Ändå har han inte officiellt blivit ordinerad eller fått handpåläggning här. (Det trodde jag, att han hade, det var orsaken till att jag kallade fram honom.)

³¹ Nu är broder Bens hustru här någonstans och hon är en rar person. Hon var en kvinnlig predikant. Och då hon och vår broder gifte sig och han tog henne med till tabernaklet, då hon såg och hörde Ordet, i alla fall en fin liten dam med en fin personlighet, men då hon såg, att det var fel för kvinnor att göra det, la hon det åt sidan. Och det verkade tillfalla hennes man. Det är korrekt. Det är apostoliskt. Det är så, som det bör vara.

³² Broder Ben tar ljudbanden, som jag förstår det, tillsammans med sin hustru. De får till de av- . . . Avsides belägna platserna, långt in i bergstrakterna, in i djunglerna och de spelar de här banden och kommenterar banden. Många gånger blir de utkörda, utkastade, utslängda. Vi väntar oss det. ”För alla, som lever gudfruktigt i Kristus Jesus ska få lida förföljelse.”

³³ Hur många här känner broder Ben? Hur många tror, att han är Guds tjänare, [Församlingen säger ”Amen.” — Utg.] värdig

den här välsignelsen, som vi ska be Gud om för honom? Ser Ni, han är ingen främling. Han har varit hos oss i årtal. Jag känner honom som en ödmjukhetens man. Han är lik mig, han gör många misstag. Det gör vi alla. Det jag tycker om hos broder Ben, han är villig att krypa på sina knän för att ställa det till rätta.

Och då han hörde, här om dagen om *Åktenskap och skilsmässa*, var han och hans hustru redo att separera, för han älskar henne och hon älskar honom, men de vill leva efter Guds Ord. Vad Ordet än sa, det var det de ville. Jag ber, att Gud ska välsigna Ben och hans hustru till Sin tjänst.

Låt oss lägga händerna på vår broder.

³⁴ Käre Gud, vi lägger våra händer på vår broder Ben, som ett tecken på att vi älskar honom. Och vi tror, Herre, att han är villig att göra ett arbete för Dig, att vara utsänd med de här ljudbanden, att spela dem bland några bergsmänniskor på de avlägsna platserna, dit många av oss troligen aldrig skulle komma, men ändå måste Budskapet gå till hela världen. Vi ber, att Du ska välsigna vår broder och ge honom Din Ande och må Den komma över honom! Och led honom och dirigera honom och hans hustru till de där platserna, där kanske den där enda själen är, långt där ute, och dörrarna kan inte stängas, förrän det där enda fåret har förts in. Du är inte nöjd med nittionio. Det . . . Vartenda namn, som är i Boken, måste hämtas in. Hjälp dem, Herre, då vi lägger händerna på honom och knyter honom till oss som vår broder! Och vår hjälp och bön för honom ska gå med honom. Och vi ber, att Du ska välsigna honom, Herre, vart han än går. I Jesu Namn. Amen.

Gud välsigne Dig, broder Ben! Broderskapets högra hand ger vi Dig som predikantbröder. Gud välsigne Dig, broder!

³⁵ [Broder Earl Martin säger: "Broder Branham, skulle Du vilja lägga händerna på mig, ordinaera mig till att arbeta som pastor?" – Utg.] John Martin . . . ["Earl."] Earl.

Hur många känner Earl Martin? Hur många tror, att han är en Kristi tjänare? Han kommer till oss från en . . . Jag tror, att han ursprungligen kom från en grupp pingstvännen och nu tror jag han är pastor och har ett oberoende arbete.

³⁶ Jag har känt, att Earl är en verklig Kristi tjänare. Jag ska aldrig glömma en sak, det har varit många, men en sak tillsammans med Earl. Jag minns en kväll, då de ringde honom, då jag var i Dallas i Texas. Eller, jag tror, nej, det var . . . [En syster säger: "Beaumont." – Utg.] Beaumont i Texas är riktigt, syster. Och de – de . . . Hans lilla barn låg döende och de trodde, att det redan var dött. Det andades inte längre. Och Earl tog sig fram till mitt rum, som pappa, med sluttande axlar och kastade sig ner framför mig, där jag låg i sängen. Han rätade på sig, slog sina armar om mig och sa: "Broder, jag tror, att Du är Guds profet. Jag har alltid trott det. Och om Du bara vill säga ordet,

ska mitt lilla barn få leva, fastän det är dött.” Och hans lilla barn kom tillbaka till livet, lever nu.

³⁷ Tror Ni han är värdig de här troendes brödraskaps högra hand? [Församlingen säger ”Amen.” – Utg.]

Låt oss be, bröder, medan vi lägger händerna på honom!

³⁸ Nådige himmelske Fader, vi lägger åter händerna på vår broder Martin. Vi sänder honom, Herre, till de yttersta delar, dit Du har bestämt, att han ska fara. Vart det än är, många eller få, bivägar, landsvägar, inhägnader, om så är. Vart det än blir, Herre, må Dina välsignelser vara med honom! Vi lägger våra händer på honom då vi önskar honom lycka till och ger honom våra välsignelser, så att den Ande, som är över oss, Herre, må följa honom och komma att leda honom och dirigera honom till de förlorade själarna ute på de inhägnade platserna och landsvägarna. Vi sänder honom i Jesu Kristi Namn. Amen.

Gud välsigne Dig, broder Martin och Herren vare med Dig!

³⁹ Av samma anledning? [Broder Richard Blair talar med broder Branham. – Utg.] Richard är Ditt namn? [”Rätt. Richard Blair.”] Hur många känner Richard Blair? Hur många tror, att han är en Guds tjänare? Han kommer från gruppen United Pentecostal Church.

Och broder, broder Blair, jag kommer ihåg hans mäktiga kallelse. Jag minns den tiden, då broder Blair inte ville, inte ville tro på mig, för att det var en ande, som arbetade med honom och sa till honom, att jag var falsk. Och medan han satt där i mötet, vände Den Helige Ande om och ropade ut det. [Broder Blair säger: ”Det är riktigt.” – Utg.] Och han var just nästan färdig att få ett sammanbrott, och det var det, som fick honom i det tillståndet.

Och jag minns, att hans förtjusande hustru ringde mig en dag. Hon sa: ”Broder Branham, jag tror, att Richard kommer att dö.” Och hon hade en halsduk, tror jag. Hon gick och la den på honom, som jag sa till henne, och bad. Här är han. [Broder Blair säger ”Amen.” – Utg.]

⁴⁰ Ett litet barn hade varit med om en olycka, eller . . . [Broder Blair säger ”Min pojke.” – Utg.] Hans pojke, i en olycka, så att de inte gav mycket hopp om det, med en kontusion på hjärnan. Och genom bön, till och med per telefon, blev barnet helat. [”Amen.”]

Tror Ni, att broder Blair är ett sant Kristi vittne? [Församlingen säger ”Amen.” – Utg.] Be då, att Era välsignelser ska gå med honom!

Bröder, lägg Era händer på honom!

⁴¹ Käre Gud, för att identifiera vår välvillige och ädle broder, Din tjänare, som till och med har kommit ifrån sin egen grupp för att vandra i Ljuset. Fader, vi ber, att Du ska välsigna vår broder Blair, då vi sänder honom med våra välsignelser och vårt bifall,

med våra händer på honom, varthelst Du må kalla honom, Herre, till vilket verk det än må vara. Må Din Ande gå med broder Blair! Leda honom och dirigera honom till den här världens förlorade och döende, så att han må hjälpa till att finna det där förlorade fåret, så att han kan föra det tillbaka till fällan! Var det än må vara, vad Du än har åt honom, Herre, ber vi bara att Din Ande ska leda honom och dirigera honom genom hela hans livs resa. Vi är hans bröder. I det vi ger honom brödraskapets högra hand ber vi Dig att gå med honom i Jesu Kristi Namn. Amen.

Brödraskapets högra hand! Gud välsigne Dig, broder Blair! Vi är med Dig till hundra procent, ber för Dig och ska göra vad som helst vi kan, för att hjälpa Dig fram. Gud välsigne Dig!

⁴² [Broder Merlin Anthon säger ”Det är samma sak för mig, broder Branham, om ordination.” — Utg.] Vad sa Du? [”Ordination.”] Vem är Du? [”Merlin Anthon.”] Merlin Anthon. [”Jag är i församlingen.”] Var? [”Här i församlingen.”] I församlingen. Någon som känner broder Merlin Anthon? Han är ny för mig. [”Hos Frälsningsarmén. Kommer Du ihåg mig?”] Å, ja! Förlåt mig, broder!

Från Frälsningsarmén, det är riktigt. Jag kommer ihåg honom. Visst, jag känner igen honom nu. Jag bara... Hans ansikte såg inte bekant ut för mig just då, den här gången. Hur många vet, att han är en gudsmän? [Församlingen säger ”Amen.” — Utg.] Hur många tror, att — att Gud verkar med honom, räck upp Er hand! [”Amen.”] Vill Ni be för honom? [”Amen.”]

⁴³ Nu vet vi, broder, att Du kommer från en härlig grupp av människor, Frälsningsarmén, de är underbara människor. Men, och, men Frälsningsarmén gör verkligen ett väldigt arbete ute på gatan. Vi kan inte säga någonting emot nazarenerna, pingstvännerna eller Frälsningsarmén eller någon av dem, de är våra bröder. Men, ser Du, vi tror, att vi är bärare av ett mäktigt Budskap till just den här tiden, som vi lever i. Vill Du göra det tillsammans med oss? [Broder Anthon säger ”Amen.” — Utg.]

Låt oss böja våra huvuden, medan vi lägger händerna på vår broder!

⁴⁴ Käre himmelske Fader, Du är Den som kallar. Du är Den, som gör Ordet levande, så de kan tro. Och vi lägger våra händer på vår käre broder, som ett bifall till att vi tror, att Du är med honom och kommer att hjälpa honom. Vi sänder våra välsignelser med honom, vi som tror, att vi har övergått från döden till Livet och nu har livgivande Kraft i våra hjärtan genom Guds nåd. Vi lägger händerna på vår broder och sänder med honom våra välsignelser, att Du ska leda honom och dirigera honom till vartenda skrymsle på jorden, Herre, dit Du har bestämt, att han ska fara. Må Din Ande gå med honom och ge honom hälsa, styrka och framgång i hans verksamhet, för vi sänder honom i Jesu Kristi Namn. Amen.

⁴⁵ Gud välsigne Dig, broder! Det där är broderskapets högra hand, Du vet, bröder skakar hand med honom, sådana bröder. Så det är att Du är . . . All right, Herren välsigne Er allesammans!

⁴⁶ [Broder Carrell säger: ”Jag — jag blev det aldrig, officiellt. Jag vill, att Du ska lägga händerna på mig, liksom de här, i Jesu Namn.” — Utg.] Du, vad Du än vill. Och Dina . . . [”Det är på tiden och för samma som de.”] Vad är nu Ditt namn? [”Broder Carrel, från Cincinnati.”] Broder Carrell.

[Broder Carrell säger ”Jag var ordinerad predikant, men jag kunde inte hålla med brodern, som ordinerade kvinnor till predikanter och jag var tvungen att bryta med det.” — Utg.]

Det här är broder Carrell från Cincinnati. Någon som känner broder Carrell, räck upp Er . . . Då han är från Cincinnati, tvivlar jag på, att någon känner honom. Han säger, att han var hos en grupp och gruppen ville ordinerade kvinnliga predikanter. Han kunde inte stå ut med det och han måste bryta med dem.

Det där är exakt liksom jag bröt med Missionary Baptists. Doktor Roy E. Davis, hur många har någon gång hört honom? Visst gjorde Ni det, ser Ni. Han ville ordinerade några kvinnliga predikanter och jag sa: ”Nej, sir. Som äldste”, sa jag, ”kan jag inte göra det med gott samvete. Det är emot Guds Ord.”

⁴⁷ Jag känner inte Dig, broder Carrell. Men på grund av Ditt vittnesbörd och den där Sanningen, som Du står för . . . Vi har ingenting emot de där kvinnorna. De är systrar. Vi älskar dem. Men vi tror, att de har sin plats, och där måste de stanna. Förstår Du? Och vi tror, att de är en älskling åt en man, en hjälp. Och ingalunda . . . Vi tror, att de är den största gåva, utom frälsningen, som Gud någonsin har gett en man. Men hon har ingenting i predikstolen att göra enligt Guds Ord. På den grunden och Din tro på Gud lägger vi händerna på Dig, som brödraskap, att komma och gå med oss.

Låt oss lägga händerna på honom!

⁴⁸ Vår käre himmelske Fader! Den här unge mannen, jag kan känna ungefär hur han känner sig. Han har blivit utstött på grund av en verklig Sanning. Att: ”Människan ska leva inte allenast av bröd utan av vartenda Ord.” Så vi lägger händerna på honom och lägger våra välsignelser på honom. Må Din Ande leda honom, styra honom och dirigera honom genom hela livets resa, vart Du än må sända honom, Herre! Låt honom förstå, att vi ber för honom och vill vara honom till hjälp och stödja honom så länge han vill stå för Sanningen! Bevilja oss det, Herre! Vi sänder honom i Jesu Kristi Namn. Amen.

Gud välsigne Dig, broder Carrell!

Man får bara den där handpålägningen, de olika. Ge allesammans liksom brödraskapets högra hand därtill!

49 Broder Ruddell här har aldrig officiellt blivit ordinerad här i församlingen. Kan . . . Hur många känner broder Ruddell? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Vi känner honom allesammans. Hur många vet, att han är en gudsman? ["Amen."]

Käre himmelske Fader, vi lägger som Dina äldste händerna på denne broder, som har gått genom djupa dyiga vatten. Han har sett sin församling avfalla. Han har sett allting ske, men tror ändå. Fastän . . . Vi lägger våra händer på honom och ger honom våra välsignelser. Smörj honom mäktigt, Herre, med Ordet, Herre, och sänd honom till vartenda skrymsle på jorden! . . .? . . . må vara med honom och hjälpa honom! Och sänder honom i Jesu Kristi Namn. Amen.

50 Broder Ruddell, Du har alltid brödraskapets högra hand. Jag känner broder Ruddell. Känns som — liksom min egen pojke. Hans pappa, mor och jag har känt varandra så länge. Och jag vet, att broder Ruddell är en Guds tjänare. Jag har tjänat tillsammans med honom. Gud välsigne Dig, broder Ruddell!

51 Vad är hans namn? Vem är Du, broder? [Någon säger: "Svåger till broder Martin." — Utg.] Broder Martin, känner Du honom, broder Martin?

Vad är Ditt namn? [Brodern säger: "Pastor McComas." — Utg.] Broder McComas. Jag antar, att det inte är någon här, som känner honom, men han är en . . . Jo, den här mannen här känner honom, broder Tyler. Och han kommer för att bli . . . Få handpåläggning, att han ska vara en Evangeliets bärare. Broder McComas, var är Du från, broder McComas? ["Rockford i Illinois."] Rockford i Illinois. ["Du ringde hem till mig förra veckan, eller förra måndags kväll och bad för min hustru."] Å, är det riktigt? Från Tucson. ["Tucson i Arizona."] Å, jag kommer ihåg telefonsamtalet nu. ["Hon kom upp nästa morgon."] Pris ske Gud!

[Broder Martin säger någonting till broder Branham — Utg.] Vad sa Du? ["Min yngsta syster."] Din syster. ["Hon är här nu, var förlamad."] Så, hon är här nu, fick förbön här om kvällen, från Tucson, per telefon. ["Förlamad."] För- . . . ["Hon var förlamad och hon är här nu."] Hon var förlamad för några kvällar sedan och hon är här nu. Broder Martin vet det, min vän. Inte underligt, att han vill ta Budskapet!

Låt oss lägga händerna på vår broder!

52 Käre Gud, jag lägger händerna, tillsammans med de här andra, på Din tjänare och ger honom brödraskapets högra hand och ber att Guds välsignelser ska . . .? . . . [Broder Branhams ord kan inte höras klart. — Utg.] . . .? . . . som Du har bestämt honom att vara. Din välsignelse må vara över honom och leda honom och dirigera honom, i Jesu Kristi Namn. Amen.

Brödraskapets högra hand, min broder och dessa är med Dig. Gud vare med Dig!

53 [Någon säger "Broder Branham?" – Utg.] Ja, broder? ["Jag har en till, som också vill ha detta."] All right, sir. Jag tror det här är . . . ["Broder Darris."] Broder Darris. Jag . . . ["Jag känner broder Earl och broder Brewer."] Den här mannen är broder Darris. Var är Du ifrån, broder? ["Black Rock i Arkansas."] Black Rock i Arkansas. Broder . . . ["Jag känner honom, broder."] . . . känt honom. Någon annan här, tror jag, sa . . . Broder Brewer. Jag tror, att jag mötte dem i förmiddags. Och — och syster Vayle, antar jag, och broder Vayle och dem, som känner honom och vet, att han är en gudsman, en Guds tjänare. Underbart!

54 Nåväl nu, min käre broder, som ska bli en bärare av Budskapet, vi vill att Du ska veta, att vi kommer att stå bakom Dig, göra allt, som vi kan. Vi kommer att be för Dig, att Du också ska bära det här Budskapet till de yttersta delarna av varthelst Gud har bestämt Dig att fara.

Låt oss lägga våra händer på vår broder Darris!

Käre Gud, vi lägger våra händer på vår broder och ger honom brödraskapets högra hand och sänder honom i Jesu Kristi Namn, så att Du ska smörja honom. Och . . .? . . . ger honom brödraskapets högra hand! . . .? . . . Och må Din Ande gå med honom och leda honom och dirigera honom, i Jesu Kristi Namn. Amen.

Gud välsigne Dig, broder!

55 Nu tror jag, broder Anthony. Många av Er känner broder Anthony. Han har varit här hos oss en lång tid. Jag vet själv, att han är en Kristi tjänare. Jag tror, att han är en överlåten ung man. Han har aldrig officiellt fått handpåläggning. Han visste inte, att det här skulle komma, vänner. Förstår Ni? Men just nu är lika bra som när som helst. Så vi ska lägga händerna på broder Anthony och bara ge honom brödraskapets högra hand. Gud måste utföra ordinationen. Det här är bara för att låta honom veta, och Ni vet, att vi tror på den här brodern och vi älskar honom och han är en av oss i Budskapet. Och vi vill, att han ska ha Guds välsignelser och det är det, vi ber om åt honom. Låt oss be, medan vi lägger våra händer på brodern!

56 Käre Gud, denne Din ödmjuka lille italienske tjänare, Herre, kommer ikväll för att — att få handpåläggning och brödraskapets högra hand räcks officiellt ut till honom från församlingen. Herre, må Din stora Kraft sända den här unge pojken till den del av jorden och det skrymsle Du har kallat honom till! Och må han fara och befria de där människorna ifrån synd och sjukdom och tjäna Dig, Herre, varenda dag i hans liv! Må Du leda honom, vägleda honom! Må våra välsignelser vara med honom, då vi sänder honom i Jesu Kristi Namn! Amen.

Gud välsigne Dig!

57 [Någon talar med broder Branham. — Utg.] Va? Å, jag vet inte. Vi har en telefonuppkoppling, femtio cent per minut. Var det någon annan här, som vil- . . .

Stig upp hit och säg Era namn, vilka Ni är, bröder, precis i mikrofonen just *här* uppe! Tala bara om dem! [Varje broder säger sitt eget namn, "Pat Tyler", "Claude Bogges", "Dale Potter", ". . .? . . . Henasey", "James Humes", "Earl Horner". — Utg.] Är det dem? [Någon säger: "Ja."] Mina bröder.

De här männen, tror Ni, att det här Budskapet är Sanningen från Guds Ord? [Bröderna säger "Amen." — Utg.] Tror Ni det av hela Ert hjärta? ["Amen."] All right. Och Ni önskar det och tror, att om vi lägger händerna på Er . . . Vi vill, att Ni ska veta, att vi är med Er och vi kommer att göra allt, som vi kan göra, för att hjälpa Er.

Och nu vill jag, att Ni bröder ska stiga upp hit nu, så att jag kan lägga händerna på dem också. Och låt oss alla böja våra huvuden, då vi lägger händerna på dem!

Käre Gud, här är en grupp män. Jag lägger mina händer på dem i Jesu Kristi, Guds Sons, Namn. Och må Du, som har kallat dem till att vara predikanter, så att de må predika Det, Herre, i alla deras livs dagar! Och . . .? . . . predika Evangeliet för allt skapat. Vi ger dem broderskapets högra hand och ber, att Dina välsignelser ska vara med dem, Herre, då vi välsignar dem, sänder våra välsignelser. Må det gå till vartenda skrymsle på jorden, som Du har kallat dem att gå till! Må de arbeta och tjäna Dig efter den förmåga, som Du kallade dem till! Må de vara modiga och verkliga Guds tjänare! Bevilja oss det, Herre! Och vi ber om det i Jesu Kristi Namn.

58 Gud välsigne var och en av Er, bröder! Gud välsigne Dig! Gud välsigne Dig, broder! Gud välsigne Dig! Gud välsigne Dig, broder Humes! Herren vare med Er, var och en!

Välsignat vare det band som binder ihop
Våra hjärtan i kristen kärlek!
De besläktade sinnenas broderskap
Är likt det där Där Uppe.

59 Är Han inte underbar? Tänk bara nu, så många predikanter, som är här ikväll för att få handpåläggning!

60 Jag visste inte, att vi hade den här telefonuppkopplingen. Om människorna där ute vill förlåta mig för det, jag visste det inte. Förstår Ni? Jag visste bara inte, att de skulle sända ut det här lilla Budskapet ikväll. Men vi är . . .

61 Nu ska vi läsa Ordet och be och komma raka vägen in i det här Budskapet, som jag känner, att Den Helige Ande skulle vilja få mig att ge Er ikväll.

62 Och medan vi nu vänder tillbaka till . . . Texten, den ska jag tillkännage om ett ögonblick. Låt oss slå upp 4:e Mosebok, det

22:a kapitlet, vers 31! 4:e Mosebok 22:31 som text. Medan Ni slår upp det, om Ni vill läsa, läsa det eller markera det.

⁶³ Jag vill, att Ni alla ska komma ihåg mig nu, tills jag får se Er igen, jag hoppas på någon gång i sommar, om Herren vill. Och om någonting händer, så jag inte får fara utomlands, kommer jag tillbaka. Men vi tror nu att, som allt det här har verkat, att Den Helige Ande nu tänker sända oss en väg, som Han själv har valt att sända oss. Och det är på det sättet vi vill göra det. Herren välsigne!

⁶⁴ Fader, vi ska läsa Ditt Ord. Vill Du välsigna Det och smörja Det åt vårt förstånd, vi ber om det i Jesu Kristi Namn! Amen.

⁶⁵ 4:e Mosebok, 22:a kapitlet och den 31:a versen.

Och HERREN öppnade Bileams ögon och han såg HERRENS ängel stå i vägen och med sitt svärd draget i sin hand. Och han böjde ner sitt huvud och föll ner på sitt ansikte.

⁶⁶ Då vi nu läser det här för att bygga ett sammanhang omkring det, vill jag ta ämnet: *Ändrar Gud sig någonsin ifråga om Sitt Ord?*

⁶⁷ Det där är en märklig text och det är en stor Sanning, som vi borde förstå. Kan Gud säga någonting och sedan säga: "Jag är ledsen, att jag sa det."? Kan Gud ta tillbaka Sitt Ord efter att Han har sagt Det?

⁶⁸ I det här uttalandet här nu, orsaken till att jag valde det här uttalandet var för att det är ett av Bibelns uttalanden, i vilket en läsare försöker förstå eller försöker säga, att Gud verkligen ändrar Sig. Det här skulle vara mer likt att Han ändrade Sig än något ställe i Bibeln, som jag känner till, för Han sa till Bileam en sak och sa sedan till honom någonting annat. Och nu har många människor försökt göra Bileam till bara en, å, en spåman eller någonting. Men Bileam var ingen spåman. Han var en Herrens profet.

⁶⁹ Nu ska vi liksom få en översikt av Budskapet först. Israel var på sin vandring från Pales-... På väg till Palestina, de kom från Egypten. Och Herren var med dem och de var... Varenda fiende, som hade rest sig mot Israel, hade flyttats ur vägen, för Gud sa, att Han skulle sända bålgetingar före dem och skulle driva ut fienden, så länge de vandrade i lydnad till Hans befallning. Arbetet var aldrig för svårt. Amalekiterna, den tidens jättar, betydde ingenting för Israel. Fastän de var små till växten vandrade de dock i SÅ SÄGER HERREN. Så vad oppositionen än var, såg Gud alltid till, att Hans Löftesord aldrig svek Israel.

⁷⁰ Och Gamla Testamentets Israel är en förebild till Nya Testamentes Brud, som kommer ut ur världen, marscherar på vägen till Kanaan, rättare sagt det Kanaan, som vi går till, Tusenårsriket.

⁷¹ Nu förstår vi här nu, att Moab är en förebild till församlingen. Och Moab . . . De hade just dräpt några kungar och hade drivit fienden på flykten, dräpt allting, intagit landet och dragit upp till Moab. Nu var Moab inte alls någon hednisk nation. Moab var en nation, som tjänade samma Gud, som Israel tjänade. Och Moabs land hade ursprungligen börjat med Lots son med hans egen dotter. Och eftersom han var den här nationens grundare och hade organiserat sina kändisar osv. och gjort den till en framstående nation och de hade förökat sig och fortsatt.

⁷² Och Israel var nu av Abrahams säd, inte av Lots. Israel kom från Isak, Jakob. Och Israel härrörde från de där tolv stammarna från Jakob, vilken senare kallades "Israel", för att han brottades med Herren. Och Moab här . . .

⁷³ Ifråga om det här nu, och Ni människor ute i – i telefonerna, jag vill först säga, att jag – jag inte vill vara kritisk och jag hoppas, att jag inte är det. Men Budskapet, som har blivit mig givet, jag måste vara trofast mot detta Budskap, annars skulle jag vara en hycklare. Förstår Ni? Jag – jag kan inte säga mer än det jag är sänd för att säga.

Och jag – jag tror, att det kristna samhällets store fiende idag är de organiserade kyrkorna. Jag tror verkligen av hela mitt hjärta, att det kommer att formas till vilddjurets märke, vilket jag kan, tror att jag med Guds hjälp kan bevisa med Bibeln. Jag har redan gjort det. Det där, det kommer att formas till vilddjurets märke i kyrkornas förbund. För Gud har aldrig, någon gång, någonsin erkänt en ordinerad kyrka, organiserad kyrka, aldrig. Det gjorde Han aldrig.

Och varenda gång, som människan skapade en organisation, lämnade Guds Ande den och kom aldrig tillbaka igen. Fråga vilken historiker som helst, eller Du kanske är en läsare själv. Aldrig! Då de organiserade sig, la Gud det på hyllan och det var dit det gick, det stannade där från och med då. De växte i medlemsantal men aldrig ett Andens uppvaknande, aldrig mera.

⁷⁴ Moab här är en förebild till sådant, för de var en – en organiserad nation i sitt eget land, liksom i sitt samfund. Och där hade de sina egna religioner och deras religion var samma religion, som Israel hade. De var moabiter och trodde på Jehova Gud men de var en organiserad grupp människor.

⁷⁵ Och eftersom de nu representerar den naturliga församlingen, representerar Israel den andliga församlingen på sin vandring. Israel var nu ingen organiserad nation. Så länge de följde Gud var de oberoende. De kom som besökare, hade ingenstans att gå. Vart Eldstoden än gick, gick de tillsammans med Den. De var inte en organiserad nation. De hade en organism ibland sig, för omskärnelsen gav dem det under Guds bud, men var aldrig en organiserad nation vid den här tiden. Då

de till sist blev en organiserad nation, var det där de föll och förkastade sin Messias.

⁷⁶ Och nu finner vi alltid, att då de här naturliga och andliga församlingarnas och organisationernas andar möts, blir det alltid en konflikt. Det har aldrig klickat, att det blir så. Det skär sig alltid. För vi finner, att det finns avundsjuka där. Och där, i den där avundsjukan förorsakar det köttsliga jämförelser, efterrapningar. Och det finner vi idag, liksom det var då. Då Gud gör någonting för en individ, försöker alla kopiera det, precis som Gud gjorde för den personen. Ser Ni, det förorsakar konkurrens och det åstadkommer köttslighet. Och om de då, den andra sidan, inte kan få de andliga resultaten, då tar de det med hjälp av politisk makt, eller så ersätter de det med någonting för att förvirra människornas sinnen, för att skaffa lärjungar åt sig själva.

⁷⁷ Det där är exakt det som ägde rum alldeles i begynnelsen då Kain och Abel, bägge pojkarna här på jorden. Och då Abel offrade åt Gud ett bättre offer än Kain och Gud erkände Abel rättfärdig genom att komma ner och ta emot hans offer, orsakade det avundsjuka hos Kain, för han blev avundsjuk på sin bror och slog ihjäl sin bror.

⁷⁸ Det började i begynnelsen med det naturliga och det andliga, fastän Kain och Abel dyrkade samma Gud. De byggde bägge två samma sorts altaren. Och de dyrkade bägge två samma Gud, i samma kyrka, samma altare. Men Kain hämtade, genom köttsligt resonemang, in landets frukter och la dem på altaret som offer och tänkte, att det säkerligen skulle duga åt Gud som försoning. Så han måste ha hämtat in, som folk tror idag, "äpplena, som Adam och Eva tog, som orsakade synden". Och vad det nu är, jag tror de har fått det till ett "granatäpple" eller någonting nu. En del av dem sa för inte så länge sedan, att det var någonting annat.

⁷⁹ Och, men Abel hade det rätta offret. Han visste, att det var blod, som gjorde det, så han hämtade ett lamm. Och då Gud tog emot hans, Abels nu, genom tron, genom uppenbarelsen, inte på något annat sätt. Det fanns ingen Bibel skriven. Så, ser Ni, början till rättfärdighet är Guds uppenbarade Sanning och hela den levande Gudens Församling är byggd på den.

⁸⁰ Jesus sa en dag, då Han kom ner från berget, till sina lärjungar: "Vem säger människorna, att jag, Människosonen, är?"

"Den ene sa, att Du är 'Moses' och de andra sa, att Du är 'Elia' och att Du är 'Jeremia eller en av profeterna.'"

Han sa: "Men vem säger Ni, att jag är?"

⁸¹ Det var då aposteln Petrus, inspirerad av Gud, sporrad av Anden, gjorde det där enorma uttalandet: "Du är Kristus, den levande Gudens Son."

⁸² Lägga märke till uttalandet! ”Salig är Du, Simon, Jonas son, kött och blod har inte uppenbarat det här för Dig. Min himmelske Fader har uppenbarat det här för Dig. Du är Simon. På denna klippa . . .”

Vilken klippa? Nu säger katolikerna: ”På Petrus, klippan, den lilla stenen.” Och protestanterna säger: ”På Kristus, Klippan.”

Inte för att vara annorlunda, men det var på uppenbarelsen, som Petrus hade, om vem Han var. ”Ingen människa kan komma till mig”, sa Jesus, ”med mindre min Fader drar henne. Och alla, som Fadern har gett mig, kommer att komma till mig.”

”Du är Kristus, den levande Gudens Son.”

⁸³ ”Salig är Du, Simon, Jonas son. Kött och blod har inte uppenbarat det här för Dig utan min Fader, som är i Himmelen. På denna klippa ska jag bygga min Församling och dödsrikets portar kan inte segra över den.” Andligt uppenbarat Guds Ord!

⁸⁴ Lägga märke till att Abel, genom tro på Gud, offrade ett bättre offer. Och den köttslige troende trodde, att det var hans egna händers verk, det där, och hans frukter och hans vackra offer, som han frambar, att Gud skulle erkänna det, och det åstadkom en konflikt.

Vi finner, att Abraham och Lot måste komma ihop sig.

⁸⁵ Vi finner att Moses och — och Datan, Kora, fick samma konflikt.

Moses, som var en ordinerad profet med Herrens Ord, med bevis på, att han var utvald att vara deras ledare för den tiden och att Abraham hade lovat alla de här sakerna och här gjorde Moses exakt det, som Gud hade sagt, att det skulle vara, skulle ske.

Och Kora, som var köttslig, ville upprätta en organisation ibland dem. Han ville skapa en grupp människor. Och Gud arbetar inte med människor på det sättet. Det visar sig just där, i det där Skriftstället, en förebild till vandringen idag, att organisation inte är vad Gud ordinerar. För så snart som Kora hade gjort det, sa han till Moses: ”Du tar för mycket på Dig själv.” Med andra ord: ”Hela församlingen är helig! Å. Du säger, att Du är den ende helige mannen. Du har ingen rätt att göra någonting sådant som det. Du försöker göra Dig till någonting stort. Vi är heliga allesammans. Vi är Guds barn allesammans.”

⁸⁶ Och Moses bara vände på huvudet och gick därifrån. Han sa: ”Herre, vad ska jag göra?”

⁸⁷ Gud sa: ”Skilj Dig från honom! Jag har fått nog av det.” Och Han lät jorden svälja honom.

⁸⁸ Ser Ni, det blev konflikt. Då det köttsliga och det andliga möts, blir det alltid konflikt. Då Judas och Jesus möttes, blev det konflikt. Den ene, Guds Son, den andre, Satans son. Precis

liksom med Kain och Abel, det blev konflikt, då de möttes. Den ene av dem var församlingens kassör och Den Andre pastor. Och nu kommer vi i den här tiden till samma sak igen. Det köttsliga samfundet mot Kristi andliga Brud. Kristi andliga Brud är så mycket annorlunda än de köttsliga organisationerna, att det inte alls går att jämföra dem.

⁸⁹ Lagg nu märke till, att det naturliga alltid försöker efterlikna det andliga. Men liksom hos Jakob och Esau, fungerar det inte. Det gör det inte. Då det nu kom till att göra goda gärningar, tror jag, att Esau faktiskt var en bättre människa än Jakob i människors ögon. Han försökte ta hand om sin pappa. Han, en profet, var blind. Och alla de här sakerna, som han försökte göra, men ändå tänkte inte Esau på, att det där bara var kroppsligt arbete. Han trodde, att han kunde komma in genom det han hade gjort, att göra någonting gott för någon, vilket var all right. Men Jakob, hans hela själ var att få den där förstfödsrätten, och det var det, som Gud erkände i honom andligen.

⁹⁰ Lagg märke till det, och det har alltid fått det naturliga att hata det andliga. Det fick Kain att hata Abel. Det fick Kora att hata Moses. Det fick Judas att hata Jesus. Och det går vidare och vidare. Det får de naturliga att hata de andliga, precis liksom Kain i begynnelsen hatade Abel, den som Gud tog emot offret från, och försöker förgöra dem.

De försöker till och med att förstöra inflytandet. De försöker förstöra allting, för det är ingenting annat än avundsjuka. Det började med Kain och bevisade, att det var avundsjuka och det är fortfarande idag samma sak, då de naturliga (de köttsliga) och de andliga kommer tillsammans. Det bevisar, att det är Satan, inte någonting annat, för avundsjukan kommer från Satan. Och förorsakar sedan en efterrapning av Sanningen, någon som försöker efterapa någonting, som de inte är, någonting de inte är ordinerade att göra. Hur mycket av det där har vi inte sett i dessa sista dagar! Oj, oj, så mycket av det!

⁹¹ Så vi ser, att Gud allt- . . . Ändrar Sig inte för alltid ifråga om Sitt ursprungliga Ord. Men den Han kallar, det är den Han ordinerar. Inte en enda annan kan ta den platsen. Ingen kunde ta Mose plats. Det spelade ingen roll, hur många Kora, som uppstod och hur många Datan. Det var Moses Gud hade kallat, det oaktat.

⁹² Men, och om folket inte vill vandra i Hans fullkomliga vilja, har Han en tillåtande vilja, som Han låter en vandra i. Lagg märke till, att Han tillåter det, all right, men Han kommer att låta det utveckla sig till Hans ära i Hans fullkomliga vilja. Om Ni nu skulle vilja . . .

⁹³ Precis liksom att det i begynnelsen inte var Guds fullkomliga vilja, att barn skulle födas till jorden genom sex. Nänämensan. Gud skapade människan av jordens stoft, andades in livsande

i honom och han blev en levande själ. Han tog från den där mannen en hjälp-maka och skapade en hustru åt honom. Det var Guds första och ursprungliga vilja. Men då synden kom in och gjorde det, som den gjorde, då tillät Han mannen att gifta sig med en hustru, lagligen, och få barn med henne. ”Föröka Er och uppfyll jorden, då, om det är på det viset Ni kommer att göra det!” Men, ser Ni, det var aldrig Hans fullkomliga vilja.

⁹⁴ Därför måste alla de här sakerna, som hade en begynnelse, få en ände. All synd måste komma till förintelse. All synd måste avskaffas. Därför, i det härliga Tusenårsriket, då uppståndelsen kommer, kommer vi inte att vara tvungna att födas på nytt av våra fäder och mödrar, utan Gud kommer, liksom Han gjorde i begynnelsen, att ropa fram mannen från jordens stoft och hans hjälp-maka tillsammans med honom. Det är riktigt. Det var så Han gjorde det i begynnelsen.

⁹⁵ Så därför ändrar Gud Sig aldrig ifråga om någonting, men Han kommer att tillåta en att fortsätta. Det här är nu en lång omväg för att komma fram till det jag vill säga här om det här. Men, och, men, det är, man vill . . . Jag vill, att Ni ska förstå det. Förstår Ni? Gud kommer att tillåta en att göra någonting och till och med välsigna en, då man gör det, men det är ändå inte Hans fullkomliga vilja.

⁹⁶ Gud tillät Israel att anta en lag i 2:a Moseboks 19:e kapitel. Då nåden redan hade gett dem en profet, Eldstoden, ett offerlamm, en förlösande kraft, men de ropade efter en Lag. Det var inte Guds vilja, men det sattes in, för att människan ville ha det. Och hon blev fördömd av just den lagen, som hon ville ha.

⁹⁷ Det är bäst att få Guds vilja. Det var det Han lärde oss. ”Ske Din vilja! Tillkomme Ditt rike! Ske Din vilja!” Vi måste underkasta oss Hans vilja och Hans Ord. Ifrågasätt Den inte! Tro på Den! Försök inte hitta en väg runt Den! Ta Den bara så, som Den är!

Så många försöker kringgå, hitta något annat sätt. Och då man gör det, finner man sig fortsätta, man finner Gud välsigna en, men man arbetar i Hans tillåtande vilja och inte i Hans fullkomliga, gudomliga vilja.

⁹⁸ Han tillåter det, som jag sa, men Han kommer inte — Han kommer inte att låta det vara Hans fullkomliga vilja. Men Han kommer att se till, att det verkar till Hans ära och välsignar Hans fullkomliga vilja. Och barnafödande genom sex är en sådan sak.

⁹⁹ Lägg nu märke till, att Moab till att börja med var en utomäktenskaplig nation. Den började utomäktenskapligt, fastän genom en troende far och en troende dotter.

Precis exakt, om man vill se förebilden där och använda ett andligt sinne, kan man se det där samfundet stå där precis så klart som aldrig det. Visst. Ser Ni, hela saken är helt och hållet fel. Och titta, då det kommer till, startar, så där, kan

det aldrig. . . Det fortsätter, liksom en snöboll, det fortsätter att rulla mer och mer och mer. Man gör ett misstag och börjar med det enda misstaget och man bara fortsätter att rulla på det ena efter det andra och en sak liksom en annan, alltsammans efter vartannat.

¹⁰⁰ Och det var på det viset kyrkan startade. Det var så det började i Nicea, i Rom, då den Romersk-Katolska kyrkan. . . Alldeles i början, det den kom ifrån, var Pingsten. Men då de organiserade sig och tog in kändisarna i församlingen, började de med att ha böner och radband och – och be för de döda och alla de här andra sakerna. Och sedan började det bara rulla på, från det ena misstaget till det andra, ett misstag till ett annat, tills titta, vad det har blivit av det! Det finns inte ett enda dugg pingst i det alls. Förstår Ni? Det är ett misstag, som ger upphov till ett till, som ger upphov till ett till. Det finns bara en enda sak att göra, det är att göra rent hus och gå tillbaka till begynnelsen.

¹⁰¹ Då började Martin Luther med rättfärdiggörelsen. Det här borde vara den mer avancerade lutherska kyrkan. Förstår Ni? Om. . . Luther, då han organiserade sig, kunde han inte ta emot Wesleys helgelse, för att han var organiserad, och männen skulle inte ställa upp på det, så Anden flyttade ut ur det.

¹⁰² Lots grupp här nu, rättare sagt Moab var Lots dotters barn, utomäktenskapligt från början. Lägga nu märke till, att liksom den naturliga församlingen representerar Moab det naturliga samfundet.

Israel representerar den andliga Församlingen. Israel, det fanns en sann församling, var den tidens brud, utkallad ur Egypten och bevisad vara sanningen.

¹⁰³ Lägga märke till, då de, de där två, kom tillsammans! De offrade båda två samma offer, båda sågs bygga sju altaren, båda offrade rena offer, tjurar. Och de offrade till och med vädurar, som vittnade om, att det skulle komma en Messias. Fundamentalt var de båda två exakt det samma. Israel här nere i dalen, Moab uppe på höjden. Och Moab med sju altaren, Israel med sju altaren, Moab med sju tjurar, Israel med sju tjurar. Moab med sju vädurar, som talade om den kommande Messias, Israel med sju vädurar.

Vad var det för skillnad på dem? Fundamentalt hade båda rätt. Men, ser Ni, Moab hade inte Guds försvar med sig, de var bara en nation, en grupp kändisar. Men Israel hade en profet med sig. De hade en slagen Klippa med sig. De hade en Eldstod. De hade en kopparorm till helbrägdagörelse. De hade Guds välsignelser, som följde med dem och de var Guds utkallade barn.

¹⁰⁴ Nu finner vi det där så fullkomligt förebildat här i de där kyrkorna av idag. Med Moab var det inte så. Israel var en resande från plats till plats. Vart den där Eldstoden än flyttade sig,

flyttade de med Den. Moab, inte så. De hade slagit sig ner i sitt eget samfund, nere i sin egen nation. De flyttade inte, de stannade kvar där. De hade sina kändisar. De ordnade sakerna som de borde göra och de hade sina krigare, de hade sina kämpar, de hade sin kung, som de hade, som de fick sina order från, osv.

¹⁰⁵ Men Moab hade sett Israel med någonting, som de inte hade. De hade sett en mäktig kraft ibland Israel och det var en profet. Och den profeten var Moses. Och de visste, att då striden gick fel, räckte de bara upp sina händer och höll dem där uppe, och striden förändrades. Så de hade ingenting sådant som det, så de försökte matcha det med politik, med ett politiskt drag. De sände bud bort till ett annat land och lejde en profet att komma över, så att de kunde ha en profet och kunde få kraft ibland sig precis liksom Israel hade bland sig.

¹⁰⁶ Ser Ni den köttsliga jämförelsen? Kan Ni se den köttsliga församlingen idag? Den har gjort precis samma sak.

¹⁰⁷ Lägg nu märke till, att de båda kommer att ha profeter. Den enda skillnaden var, att Moses, Guds profet, hans Kung var Gud. Det var där han fick sina order, Herrens Ord. Och Bileam, han också, han hade en kung och den kungen var Balak, Moabs kung, och det var där han fick sina order och sina välsignelser. Så Moab sa till Balak, rättare sagt till Bileam: "Kom ner!", han sa: "Kom ner och förbanna det här folket åt mig, för de täcker hela jordens yta. De bara kommer och slickar upp allting, liksom en oxe slickar upp gräset." Han sa: "Kom ner nu! Och jag förstår, att Du kan förbanna, Du kan välsigna, vad Du än gör, erkänns det."

¹⁰⁸ Nu ska vi lägga märke till, att den här mannen var en profet, som ordinerats av Gud, men han sålde sin förstfödslov av politiska orsaker. Precis liksom församlingen gjorde idag, liksom Luther, Wesley, pingstvännerna och hela deras grupp, sålde ut den för inflytelse i deras organisation. Moses under Gud, Bileam under Balak. Ändå var båda profeterna kallade gudsmän, och båda var andliga. Lägg märke till skillnaden! Var och en hade ett överhuvud. Mose var Gud, Bileams var Balak.

¹⁰⁹ Lägg här märke till, hur det andliga sätts in, för att bevisa, att det naturliga har fel! Moses, sänd av Gud, som gör sin plikt, möts och utmanas av en annan Guds profet. Kan Ni föreställa Er det? Moses, kallad av Gud, ordinerad av Gud, som gör sin plikt mot Gud, kom fram till den här kalla, formella gruppen och utmanades av en annan Guds profet, som Gud hade välsignat och ordinerat. Hur skulle man kunna se skillnaden? De hade profeter båda två. Gud talade till båda profeterna.

¹¹⁰ Och en del av dem säger: "Gud sa: 'Gör *det här!*' Gud sa: 'Gör *det där!*'" Jag ifrågasätter nu inte det, men det är inte i linje med Guds Ord. Profeten, om han än är en profet, är han urspårad. Så många människor blir bedragna så där. "Å, *den här* brodern

kan göra *det här* och *den här* brodern kan göra *det där*.”, och förneka Ordet?

¹¹¹ ”Om jag än talar med människors och änglars tungomål, om jag än har gåvor, så att jag kan förflytta berg, om jag än ger allt jag har för att ge mat åt de fattiga, är jag ändå ingenting.”

”Många ska komma till mig på den dagen och säga: ’Herre, Herre, har inte jag profeterat i Ditt Namn? Har jag inte i Ditt Namn kastat ut onda andar och gjort kraftgärningar?’ Och jag ska säga till dem: ’Gå bort från, Ni. . . Gå bort ifrån mig, Ni som gör ogärningar! Jag kände Er aldrig ens.’” Ändå kom de med en bekännelse, att de har gjort det, men Jesus sa: ”De var ogärningsmän.” Vad är ogärning? Det är någonting, som man vet, att man bör göra, som är riktigt att göra, och ändå gör man det inte. Förstår Ni, vad det kommer att vara i den yttersta tiden?

¹¹² Hör på hela raden! Det var min avsikt ikväll. Jag sa, att jag skulle vara ute klockan nio, men jag kommer kanske att hålla på litet längre. Titta, det var hela min avsikt, att visa Er den här raden genom Guds Ord, ser Ni, att — att Gud måste hålla Sitt Ord för att förbli Gud.

¹¹³ Nu lägger vi märke till, att bägge de här två var andliga människor, båda var profeter, båda var kallade. Och Moses, som gjorde sin plikt, med en frisk Eldstod framför sig varenda dag, Guds Ande över honom, gjorde sin plikt. Här kommer en annan Guds tjänare, kallad av Gud, ordinerad av Gud, en profet, till vilken Guds Ord kommer till. Här är riskzonen. Det finns ingen, som skulle kunna ifrågasätta, att den där mannen var av Gud — av Gud, för Bibeln säger, att Guds Ande talade med honom, och han var en profet. Men, ser Ni, då han fick det verkliga svaret från Gud, ville han inte hålla sig till Det. Han la inte märke till Det, så han gick för att utmana Moses.

¹¹⁴ Nu sökte Bileam Guds vilja av hela sitt hjärta. Då nu de här stormännen kom bort och sa: ”Bileam! Kung Balak har sänt bud, att Du ska komma till honom omedelbart och förbanna det här Israel-folket, för de är utspridda över hela jordens yta och nu slår de läger mitt emot mig. Och de har slickat upp vartenda kungadöme runt omkring, under dem. Och nu vill vi, att Du ska komma över och förbanna det här folket. För jag förstår, att om Du förbannar någon, är han förbannad.” Nu förstår Ni, att han var en gudsmän. ”Det Du välsignar är välsignat.” Han var en Guds tjänare.

¹¹⁵ Och nu tänkte Bileam, eftersom han var profet: ”Det är bara en sak för mig att göra och det är att ta reda på, vad som är Guds vilja.”

¹¹⁶ Det är en profets plikt, om han är kallad till att vara profet. Vad måste en profet göra först? Det är att ta reda på Guds vilja, Guds Ord. Han måste göra det. För eftersom han är profet, kommer Guds Ord till honom. De säger: ”Nåja, Du är ingen

teolog.” Aldrig säger Bibeln, att Guds Ord kommer till en teolog. Det är de, som stökar till Det. Ordet kommer till Guds profet.

¹¹⁷ Och här var en man, som var en Guds profet. Och då han lejdes, skulle lejas, för att komma över och förbanna ett annat Guds folk, så lägg märke till, att han gick för att ta reda på Guds vilja. Och han ville ha reda på Hans fullkomliga vilja och Gud gav honom Sin fullkomliga vilja i saken. Hans fullkomliga vilja presenterades för honom. Vad var Hans vilja? ”Gå inte!” Det var Guds första Ord. ”Gå inte med dem! Försök inte attackera mitt folk, som vandrar på mina fullkomliga vägar!”

¹¹⁸ Hur är inte det där idag, de vill bråka, debattera och allting annat, då de ser Guds Ande verka ibland Er. Och de försöker, de har försökt det i årtal, att kväva Det. Men ju mer de försöker kväva Det, desto större växer Det sig. Man kan inte förbanna det, som Gud har välsignat. Det kan man bara inte. Man kan bara inte göra det.

¹¹⁹ Så, ser Ni, det där var Guds folk. Den där profeten, nu, fastän han var där uppe och lejd av kungen, arbetade ibland kändisarna osv. Och Guds Ord kom till honom. Han sökte Guds vilja och Guds vilja svarade honom och sa: ”Förbanna inte det här folket! Jag välsignade dem.”

¹²⁰ Nu finns det inte en enda teolog under himmelen, som kan förneka det här Budskapet, som vi predikar, att Det är exakt Guds Ord i rättan tid. Gud har försvarat det i allting, som har sagts eller gjorts. Han har bevisat, att Det är riktigt. Det finns nu ingen teolog, ingen bibelläsare, ingen profet, som kan se efter i det där Ordet, om han är profet, kommer han att se samma sak. Men om han inte ser samma sak, visar det, att där är någonting fel. För . . .

¹²¹ Man säger: ”Nåväl, å, jag skulle kunna ta det tvärtom.” Det kunde Balak också, Bileam. Förstår Ni? Men Gud identifierade Moses.

Och vad var då beviset? Guds Ord. Och han hörde Guds klara, rena beslut: ”Gå inte! Försök inte att — att förbanna det, som jag har välsignat! De är mitt folk.”

Men, vet Ni vad? Bileam tyckte inte om de där människorna till att börja med. Å, så . . . Så många Bileamer det finns i världen idag! Han tyckte inte om den där gruppen till att börja med.

¹²² Efter att han nu hade fått Guds rena beslut: ”Gå inte!” Men, ser Ni, istället för att göra det, var det samma sak som med Kain, liksom Kora var han avundsjuk, och han ville ha en orsak till att gå i alla fall.

¹²³ Lägg märke till hans samfundshögkvarter, sedan han sände bud tillbaka och sa: ”Nä, jag tror inte, att jag ska komma ner. Tror inte, att jag vill ha någonting att göra med dem. Jag vill inte debattera med de där människorna, för Gud har sagt till mig, att

de är Hans folk, och jag tror inte, att jag ska gå.” Om han hade stått fast vid det där!

Men djupt i sitt hjärta tyckte han inte om dem. Förstår Ni? De var inte av hans grupp. Och vad som helst, som inte tillhörde hans grupp, ”var inte rätt till att börja med.” Förstår Ni? Och han såg ner på dem, sa: ”Det har varit en del hemska saker, som de där människorna har gjort. Säkert kommer en helig Gud att förbanna ett sådant folk som det där. De är, de är obildade. De är inte utbildade liksom vi. Vi är ett smartare folk. Å, de påstår sig tjäna Gud, men titta på dem, vad är de? En skara, å, en skara slavar, ler-kletare, som egyptierna körde ut där nere. Å, Gud skulle aldrig ha någonting att göra med en sådan där smutsig skara!”

¹²⁴ Han kunde inte se den där slagna Klippan och den där koppararmen, den där Eldstoden. Han försökte bedöma dem från moralisk synpunkt. Han kunde inte se Guds högre kallelse. Av nåd, genom utväljelse, var de på den linjen och med Guds Ord. Och då han ville förbanna dem, sa Gud: ”Gör inte det, Du! De är mina. Låt dem vara ifred! Rör dem inte, Du!”

¹²⁵ Så nu vände mannen om, for tillbaka. Men ge nu akt på hans samfundshögkvarter, då han kommer tillbaka! De skickade en mer inflytelserik grupp. Den här gången kan de ha varit några, i stället för vanliga lekmän kunde de ha varit teologie doktorer, som kom den här gången. De kunde ha varit biskopar eller kanske riksföreståndare, för all . . . Han skickade en — en — en bättre grupp och en litet mer inflytelserik grupp, någon som hade litet bättre utbildning och kunde förklara planen för honom bättre, kunde göra det förnuftigt.

¹²⁶ Ser Ni, det var vad Kain gjorde, han resonerade. Det var vad Kora gjorde, han resonerade. Det är inte han, som resonerar.

”Vi kastar ifrån oss resonemangen.” Vi tror på Gud, vad vad som helst annat än säger. Vi tror på Gud. Vi resonerar inte om det Gud säger. Man kan inte resonera med Det. Man måste ta emot Det i tro. Och vad som helst, som man vet, det behöver man inte resonera om längre. Jag vet inte hur Han gör det, jag bara tror, att Han gör det. Jag vet inte, hur Han ska kunna hålla det där löftet, men Han sa, att Han skulle göra det. Jag tror det. Jag tar emot det på grund av att jag tror, att det är Guds Ord.

Man säger: ”Nja, Du kan inte komma undan med det där.” Jag vet inte, hur jag ska komma undan med det, men Han sa: ”Säg det!”

Jag kommer ihåg, att min baptistpastor sa till mig: ”Å, Billy, Du kommer att få tala för stolparna i kyrkan. Å, tror Du, att någon vill höra på någonting sådant där?”

Jag sa: ”Gud har sagt så.”

”Hur ska Du, med en folkskoleutbildning, kunna få be för kungar och predika världen runt?”

¹²⁷ Jag sa: ”Jag vet inte, hur jag ska kunna få göra det, men Han sa så och det är precis gott nog åt mig.” Förstår Ni? ”Han sa så. Jag vet inte, hur det ska göras.”

Han sa: ”Tror Du, att folk i den här väldiga, utbildade världen, som Du tänker sätta Dig upp emot ifråga om det här ämnet gudomlig helbrägdagörelse osv., tror Du, att de kommer att tro på det där?”

¹²⁸ Jag sa: ”Det är inte min sak att veta, om de kommer att tro på Det eller inte.” Jag sa: ”Det är min plikt att predika Det. Det var det Han sa till mig. Han sa, att Han skulle vara med mig och Han har talat om för mig, vad det skulle göra.”

Och det har gjort precis exakt det, som Han sa, att det skulle göra. ”Först, ta tag i deras händer, sedan ska det ske, att Du till och med ska få veta deras hjärtas hemlighet.” Och jag berättade det för Er och det skedde på det sättet. Hur gör det det? Jag vet fortfarande inte, hur det gör det. Jag har ingenting att göra med hur det görs, det görs bara.

¹²⁹ Vem skulle kunna förklara, då Gud sa till Elia: ”Gå dit upp och sätt Dig på berget, så ska jag ge Dig mat! Jag har bjudit kråkorna att ge Dig mat.”? Hur skulle en kråka kunna få en brödskiva och en bit — en bit fisk bakat och ta det med sig till profeten? Det är mer än någonting jag skulle kunna förklara. Jag tror inte, att Du kan heller, ingen kan. Men Han gjorde det. Det var allt, som var nödvändigt. Han gjorde det och det är sanningen om det.

Hur Han gjorde det, vet jag inte, det har jag inte med att göra. Men Han gjorde det. Hur Han skapade jorden, vet jag inte, men Han gjorde det. Hur Han sände Sin Son, vet jag inte, men Han gjorde det. Hur Han uppstod från de döda, vet jag inte, men Han gjorde det. Hur frälste Han mig? Jag vet inte, men Han gjorde det. Det är riktigt. Hur frälste Han Dig? Jag kan inte tala om det för Dig, men Han gjorde det. Hur helade Han mig? Jag vet inte, men Han gjorde det. Han lovade, att Han skulle göra det, och Han håller Sitt Ord.

Bileam borde nu ha vetat det där och han visste faktiskt bättre.

¹³⁰ Lägg märke till, att den här bättre, inflytelserika, gruppen kom, och vad var bättre? De hade bättre gåvor. Och inte bara det, de kunde ge honom mer pengar och de kunde erbjuda honom en bättre position. ”Förutom till bara en vanlig predikant i organisationen ska vi göra Dig till distriktsföreståndare. Förstår Du? Att vi ska — vi ska göra någonting för Dig, om Du bara vill köra ut den där folkskaran därifrån, ser Du, och sätta stopp för det där.” Å, de erbjöd honom en hög position. Han sa: ”Ju mer

Du välsignar . . .” Han sa: ”Du vet, jag har möjlighet att befordra Dig.” Titta, var han får sina ord ifrån, nationens överhuvud.

¹³¹ Varifrån fick Moses sina Ord? Himmelens Kung. Ett var Guds Löftesord: ”Jag ska ta Er till löfteslandet och ingen människa ska kunna bestå inför Er. Jag ska sända bålgetingar före Er och driva ut dem, från höger till vänster. Och Ni kommer att inta landet. Jag har lov- . . . Jag har redan gett Er det. Gå vidare, inta det, besitt det, det är Ert.” Och, ser Ni, det där var nu Den, som Moses lyssnade till. Och den här mannen lyssnade, tills det kom till någonting i hans eget hjärta, som han var avundsjuk på, så då gick han till sitt kyrkliga överhuvud. Förstår Ni?

¹³² Lägg märke till det, en högre position. Han sa: ”Vet Du, att jag kan befordra Dig? Jag ska befordra Dig till en bättre plats. Jag ska göra mer för Dig. Jag ska höja Din ersättning. Jag ska ge Dig en bättre lön.” Och då han erbjöd honom allt det där, förblindade det honom.

¹³³ Hur många Bileamer finns det inte i världen idag, som genom en högre position, en bättre församling, ett löfte om någonting! Då en människa får sina ögon öppnade för Ordet och Guds verk . . . Och den där gode mannen, som har inflytande, börjar som en Guds tjänare och han har en bra församling. Efter ett tag presenteras Den Helige Andes dop för honom, dopet i Jesu Namn presenteras för honom, vilket är ett Bibelrum och det enda skriftenliga sättet att döpa. Och då det presenteras för honom och samfundet vet, att de kommer att förlora honom, då han börjar med det där, erbjuder de honom en högre position och en annan församling. Den gamla bileamismen igen, ser Ni, precis exakt liksom den var i begynnelsen.

¹³⁴ Den där mannen, nu, som läser Bibeln, han kan inte läsa Den utan att han ser, att det där är Sanningen.. Det finns ingen, som har döpts med användning av titlarna ”Fadern, Sonen, Den Helige Ande”. Det är en katolsk trosbekännelse och inte en biblisk Lära. Ingen person i Bibeln, eller trehundra år efter den siste aposteln död, döptes någonsin, utan att de döptes i Jesu Kristi Namn. Den katolska kyrkan började med det där och resten av dem kom till det. Och vilken predikant som helst, som sitter i sitt arbetsrum och ser på det där, vet att det är Sanningen. Men för popularitetens skull, för att få behålla sin position, bli bättre ansedd ibland människorna, kompromissar han.

”Nåväl”, säger man, ”Gud välsignade honom.”

¹³⁵ Visst. En del av dem har helbrägdagörelsegåvor, en del av dem har stora kampanjer. Och det där har gnuggats in i ansiktet på dem och de får samma svar från Guds Ord, som Du eller vilken annan människa som helst skulle få. Gud ändrar Sig inte. Förstår Ni, vad jag menar?

¹³⁶ Bileam, för en högre position, tänkte han. Titta nu, då den där bättre gruppen kom tillbaka, den rätta . . . Bileam tog en falsk

text här. Förstår Ni? Han sa . . . Den bättre gruppen kom tillbaka, han — han borde ha sagt: ”Försvinn ur min åsyn! Jag har sagt Er Guds Ord. Stick iväg! Det här är SÅ SÄGER HERREN.” Men, ser Ni, gåvorna och att få vara en populärare man!

¹³⁷ Å, så de tycker om att göra det! ”Vi ska sända Dig över hela världen. Vi ska ge Dig ett särskilt flygplan. Vi ska sponsra Dina möten överallt, om Du bara . . .” Å, nej. Mmm. Förstår Ni?

Vi vet, vad Ordet säger. Vi vet, vad Gud sa. Vi kommer att stå fast vid det med Guds hjälp. Förstår Ni? Det spelar ingen roll, vilket slags löfte och hur mycket mer man kan betala och hur många *det här, det där* eller *det andra* man kan — man kan åstadkomma. Vi vill ha SÅ SÄGER HERREN och det Han sa *Här* först.

”Ja, men, församlingen säger: ’Det där är mindre viktigt.’”

Vi vill ha det, som Gud sa i begynnelsen. ”Och vad som helst, som läggs till Det eller tas bort ifrån Det, det får till och med ens namn att tas bort ur Livets Bok, att lägga till ett enda ord till Det eller ta bort ett enda Ord ifrån Det.” Vi vill ha det, som Han sa, inte det, som församlingen sa, det som doktor Jones sa, det som någon annan sa. Vi vill ha det, som SÅ SÄGER HERREN sa, det som Ordet sa.

¹³⁸ Men nu finner vi Bileam, en Guds tjänare. Och många av de där männen börjar och är ordinerade av Gud och predikar verkligen Guds Ord i många stycken. Men då det kommer till den fulla Sanningen, vill de inte göra det.

¹³⁹ Lägg här märke till, att som en Guds profet, borde han inte ha låtit sig fångas i en sådan grupp som den där, till att börja med. Han skulle inte ha gått med dem. Men, se upp, för popularitetens skull, ser Ni, för sitt samvetes skull sa han: ”Nåväl, stanna hela natten, så ska jag försöka igen.” Förstår Ni: ”Jag ska försöka igen.”? Varför vill man försöka igen?

¹⁴⁰ Gud hade redan sagt till honom, vad han skulle säga. Gud sa: ”Säg till dem, att Du inte går.” Det var Hans ursprungliga Ord. ”Jag går inte. ’Och Du ska inte gå. Förbanna inte det, som jag har välsignat, Du!’” Titta nu, hur det slog tillbaka mot honom efter ett tag! Förstår Ni? Och det kommer det att göra, varenda gång. Då Gud säger någonting, menar Han det. Han ändrar Sig inte ifråga om det. Han står fast vid Sitt Ord. Vad vem som helst annars än säger, så står Han fast vid Ordet.

¹⁴¹ Bileam borde nu ha vetat bättre. Han borde ha dragit sig bort från sådant sällskap. Men alla den här kungens trevliga gåvor och löften, som sa: ”Du vet, att jag kan göra det. Jag är biskopen. Jag kan göra precis vad jag vill och jag ska befordra Dig, om Du vill komma och göra det åt mig.”

Och Gud hade redan sagt till honom: ”Gör det inte!”

142 Men ändå sa Bileam: ”Stanna hela natten, Ni, så ska jag – jag ska försöka igen.”

Ser Ni, han hade Ordet. Man behöver inte argumentera mer om Det. Gud har redan sagt så. Tillsammans med en sådan där grupp, de pratar en alltid ut ur Guds vilja, om man låter dem.

143 Det var en grupp, som kom till en profet vid namn Job en gång. De kunde inte prata ut honom. Han såg synen. Han visste, vad som var rätt.

Bileam såg synen men stod ändå inte fast vid Den.

144 Hur mycket hans kyrkliga grupper än sa: ”Å, Job, Du borde göra *det här*, Du borde göra *det där*.” Till och med hans hustru, han sa: ”Du talar som en dåraktig person.” Förstår Ni? ”Jag vet, vad Herren sa. Jag vet, vad Han fordrade, och det är det jag har gjort.” Ser Ni, han stod fast vid det, som Herren hade sagt honom.

145 Lägg märke till, att Bileam använde den här falska texten för sitt samvetes skull. Förstår Ni? Han sa: ”Nåväl, jag ska – jag ska ta reda på det. Jag ska försöka igen.” Det är nu där man kommer in i andra hand. Hur många Bileamer har vi inte ikväll, som tycker om att använda den där falska texten i Matteus 28:19 bara för sitt samvetes skull? Hur många vill inte använda Malaki 4 för sitt samvetes skull? Hur många vill inte använda Lukas 17:30 bara för samvetets skull? Hur många vill inte använda de här sakerna, ändå: ”Nä, jag ska säga Dig, att jag – jag tror att de har blandat ihop Det Där alldeles.”?

146 Och så försökte Bileam här säga: ”Kanhända hade Gud möjligen blandat ihop det. Jag ska försöka igen, ser Ni, få se vad Han sa.” Han känner nu ens hjärta. Lägg märke till, att Bileam använde den här falska texten för sitt eget samvetes skull, för han ville faktiskt ha de där pengarna. Han ville ha det där höga ämbetet. Han ville ha det där. Han ville ha det där jobbet. Han ville ha den där positionen, att bli väl ansedd, som doktor *Den-och-den*. Så han – han – han sa: ”Jag ska försöka igen.”

147 Å, liksom Bileamerna i världen ikväll, utlovade positioner, popularitet! Oj, oj, oj! De dövar sitt samvete med dem. För sina samfunds skull, de säger: ”Om Du gör *det där*, åker Du ut. Jag vet, att Du är en bra människa och vi älskar Dig”, och han är en bra människa, ”vi älskar Dig. Men Du får inte predika det där. Vår – vår lära säger, att Du inte kan göra det. Doktor *Den-och-den* sa, att det är så här. Nu måste Du tro det på det här viset, om Du blir kvar hos oss. Om Du nu vill det, jag vet, att Du har haft det svårt, tja, jag ska se efter, om jag kan få Dig befordrad, kanske byta församling.” Å, Din Bileam! Då Du känner till Guds vilja, så gör den! Gud kommer inte att ändra Sig. Nej.

148 Någonting, så att han kunde smita förbi Sanningen för sitt uppdrags skull. Han sa: ”Nåväl, jag ska – jag ska försöka igen.” Lägg märke till Bileamerna som finns!

149 Så kom nu ihåg, att då han kom den andra kvällen, tillsammans med den här kändisen, och redan hade sitt samvete trögt och avdomnat, då lät Gud honom gå. Gud ändrade Sig aldrig, men Han gav honom Sin tillåtande vilja. ”Gå då!” Men han fann, att det inte fungerade.

150 Gud visste, vad som var i Bileams hjärta. Fastän han var profet, visste Han, att han hatade de där frimicklarna och han — han bara . . . Han — han skulle komma att vilja förbanna dem i alla fall. Och Gud hade redan sagt till honom att inte göra det, men ändå kom han, återigen, och ville göra det, så Gud lät honom gå. Gud sa: ”Gå, då!” Kom nu ihåg, att Han aldrig ändrade Sig!

151 Lägg märke till, att det var hans önskan, att få förbanna dem. Det folk, som han klassade som fanatiker, dem ville han förbanna. Han ville ha en position. Han ville inte larva sig med dem, så han tänkte, att om han kunde få göra kungen den här lilla tjänsten, så skulle han bli befordrad. Gud ändrade aldrig Sin avsikt eller Sitt Ord.

Men Han kommer att ge en Sitt hjärtas begär, ens eget hjärtas begär. Han lovade det. Vet Ni det? Han lovade att ge Dig det Ditt hjärta begär. Och låt Ditt begär vara Guds Ord! Låt Ditt begär vara Hans vilja, aldrig Din egen vilja, Hans vilja! Om Han . . . Om Du ber Honom om någonting och Han inte ger Dig det, så säg: ”Tack, Herre! Du vet, vad som är gott.”

152 Titta till och med på kung Hiskia, då Han sände den där profeten dit upp till honom, Gud gjorde det, och sa: ”Beställ om Ditt hus! Du kommer att dö.”

Hiskia vände sitt ansikte mot väggen och grät bittert och sa: ”Herre, Gud, jag — jag ber, att Du ska ta hänsyn till mig. Jag har vandrat inför Dig med hängivet hjärta. Jag vill, att Du ska låta mig leva femton år längre.”

153 ”All right.” Gud talade till profeten och sa: ”Gå tillbaka och säg till honom, att jag hörde honom.”

Och vad gjorde han? Han drog skam över hela nationen. Han upptände Guds vrede, så att Han skulle ha dräpt honom. Det är riktigt. Det vet Ni. Avföll från Gud. Det skulle ha varit mycket bättre, för nationen, kungen och allesammans, om han hade fortsatt och tagit emot det första Gud ville med honom.

Men det såg svårt ut för profeten, då profeten måste gå tillbaka och tala Guds Ord till honom, sedan han redan hade talat om Det för honom. Men Gud sa: ”Gå vidare, då!” Men, ser Ni, det åstadkom skam.

154 Vad gjorde Bileam? Efter att ha fått veta Guds vilja, och ändå var han envis, han skulle göra det i alla fall. Och vad åstadkom det? Lägg märke till det! Han ändrade Sig aldrig. Han visste, vad som fanns i hans hjärta.

155 Ni vet, Tomas, en gång kunde han bara inte tro det. Nej, han — han sa: ”Nää, jag kan inte tro det där. Om jag kunde ta min hand och sticka den i Hans sida, sätta den i spikarna på Hans hand, nå, då skulle jag — skulle jag tro det, då.”

Han sa: ”Kom hit, Tomas! Förstår Du? Sätt nu in Din hand här!”

Nu, å, nu sa Tomas: ”Det är min Herre och min Gud.”

156 Han sa: ”Ja, nu har Du sett och nu tror Du det. Hur mycket större är inte deras belöning, som aldrig har sett och ändå tror!”

Ibland vill folk inte ta emot Den Helige Ande, om de inte talar i tungor. Jag tror på tungotal, förvisso. Han är en god Gud. Han kommer att ge Dig det Ditt hjärta begär. Men hur mycket man än talar i tungor, och förnekar Hans Ord, har man fel i alla fall. Förstår Ni? Ser Ni, man kommer inte in genom att tala i tungor. Man kommer in genom att hålla vartenda Ord. Det är bevisat på Den Helige Ande, då man tror på Guds Ord. Förstår Ni?

157 Jag tror på tungotal. Jag tror, att man kan bli upplivad, som jag sa i förmiddags, så att man talar ett nytt tungomål. Jag har blivit det själv och jag vet, att det är Sanningen. Jag vet, att det är sant. Men det är inte tecknet, man, på att man är Guds utvalda barn. Förstår Ni? Nej, minsann. Han sa aldrig . . .

”Många ska komma till mig och säga: ’Herre, har inte jag profeterat och gjort alla de här stora tingen i Ditt Namn?’ Han ska säga: ’Gå bort ifrån mig, Ni som gör ogärningar, jag har aldrig känt Er.’”

158 Du talar i tungor och vägrar så att bli döpt i Jesu Kristi Namn? Någonting, som är fel, någonstans. Ja, minsann. Vilken som helst av de där sakerna, vilket som helst av de där buden, som Gud gav. Det är någonting, som är fel. Rannsaka bara Ditt eget samvete och se efter, vad — se efter vad Bibeln säger! Visa mig någonstans, där någon döptes i ”Faderns, Sonens, Den Helige Andes” namn! Förstår Ni? Det finns inte där. Men, ser Ni, ibland säger man, för sitt samvetes skull: ”Nja . . .”

Man säger: ”Gud talar till kvinnorna om hur de måste göra, inte bära shorts och sådant, men som Ni vet sa pastorn . . .” Så de tar den lätta gången.

159 De vet, vad Gud sa om det Här. Förstår Ni? Visst, Gud sa så.

Så de — de — de vill göra det i alla fall, ser Ni. De försöker finna en ursäkt. ”Nja, jag tror, att det är mycket bättre. Det är — det är inte . . . Vinden blåser inte . . .” Ja.

Men Gud sa, att en man skulle klä sig annorlunda än en kvinna. ”Om en kvinna tog på sig en klädnad, som tillhörde en man, var det en styggelse i Hans ögon.” Så det är inte rätt, ja, och man borde inte göra det. Nej. Förstår Ni? Så därför är det fel.

160 Men, ser Ni, de försöker finna en ursäkt, det där: ”Herren sa till mig att göra det här.” Jag säger inte, att Han inte gjorde det, men titta, det är inte Hans fullkomliga vilja. Det måste vara Hans tillåtande vilja. Ser Ni, vad det kommer att göra? Det kommer att förorena hela skaran. Det förorenade hela lägret.

161 Lägg här märke till, att Gud aldrig ändrade Sig, Sitt Ord. Men Han är en god Gud och Han kommer att ge Dig det, som Ditt hjärta begär, fast det är emot Hans vilja. Tror Du på det där?

Titta, Gud sa till Moses, den här smorde profeten: ”Gå ner dit!” Han sa: ”Gå ner dit och tala till den där klippan!” Den hade redan blivit slagen.

162 Moses gick ner dit i sin vrede, tog upp staven och sa: ”Era rebeller, måste vi hämta vatten åt Er ur den här klippan?” och slog klippan. Vattnet kom inte. Han slog den igen, det kom. Det var emot Guds vilja. Det slog sönder varenda plan i Bibeln. Kristus måste bli slagen för andra gången. Förstår Ni? Kristus blev slagen en gång. Det slog sönder hela planen. Men Han gav honom Sin tillåtande vilja. Sedan, efteråt, sa han: ”Ser Ni, vi fick tag i vatten åt Er. Ja, jag hämtade det åt Er, Er skara av rebeller!”

163 Gud sa: ”Kom hit, Moses! Kom hit! Kom hit upp på top- . . . Du har varit en trofast tjänare.” (Liksom kvinnan med de höga klackarna: ”Du klättrade”, ser Ni.) ”Titta dit bort! Ser Du löfteslandet?”

”Å, Herre!”

”Men Du kommer inte över. Du tog min tillåtande vilja här nere vid Klippan. Du har förhärligat Dig själv, ser Du, och inte mig. Du höll Dig själv helig. Du höll inte mig helig. Du höll Dig inte till mitt ursprungliga Ord, det jag sa till Dig att göra.” Ändå kom vattnet.

Man kan lägga händerna på de sjuka och de blir friska. Man kan profetera eller tala i tungor. Men saken är att hålla Hans ursprungliga Ord! Gud ändrar Sig inte, min vän. Man måste hålla sig till Hans uppdrag, Hans vilja.

”Å, nå, det där var för lärjungarna.”

164 Han förändras inte. Om Han fortfarande har en lärjunge, så är det samma uppdrag. ”Gå ut i hela världen och predika Evangeliet! Dessa tecken ska följa dem, som tror.” Det har aldrig förändrats. Han kan inte förändras.

Nu kan man säga: ”Nå, jag ska säga Dig, att det inte är för den här tiden.” Å, Din Bileamit! Förstår Du? Ser Du, Gud förändras inte. Han är densamme igår, idag och i evighet.

165 Titta bara på Bileamiterna idag! ”Å, jag vet, att i Bibeln döpte de i Jesu Namn, men titta, alla människorna . . .”

Jag bryr mig inte om, vad människorna har gjort. ”Det finns inget annat Namn under Himmelen, bland människor givet, genom vilket man kan bli frälst.” ”Ingen syndaförlåtelse, endast genom Jesu Kristi Namn.” Vad, hur god man är, vad man gör, det där har ingenting med det att göra. Det är Guds ursprungliga Ord, man måste stå fast vid Det. Huitt! All right.

¹⁶⁶ ”Lydnad för Hans Ord är bättre än offer.” Ni kommer väl ihåg den där gången, då Saul kom tillbaka.

¹⁶⁷ Bileam hade en trons gåva och kunde ha använt den på Guds fullkomliga, ursprungliga Ord.

Många män på fältet idag med helbrägdagörelsegåvor skulle kunna göra samma sak. Många människor här ute, folk som talar i tungor, folk som profeterar, en gåva, skulle kunna använda den för Guds Rike, men de gör det inte. De tar . . . Och Gud välsignar dem i alla fall, de får den tillåtande viljan. Men för popularitetens skull och nöjen, personlig vinning, sålde de sin förstfödsrätt, liksom Esau gjorde, ser Ni, sålde sig till en organisation. Sålde sig, liksom Bileam gjorde. Förstår Ni?

Så många gör samma sak idag. Vi vet, att det är riktigt. De säljer sin förstfödsrätt. Hmpf! Kvinnor, som bekänner sig till Den Helige Ande, bär shorts. Männenn tillåter dem det i predikstolarna, kortklippta kvinnor i predikstolarna, med målade ansikten, med religiösa kappor på sig. Den största stötesten, som församlingen någonsin har haft.

¹⁶⁸ Om Du vill veta, ifråga om politiska krafter, vilken tid det är i rikets tidsålder, se efter, var judarna är! Titta hur judarna är, för de är en nation! Om Du vill veta, var nationerna står, så titta på judarna!

Om Du vill veta, var församlingen står, så titta på kvinnorna! Titta på moralen bland kvinnorna, för hon är en symbol för församlingen. Då man ser föreningen ibland kvinnorna, finner man föreningen i församlingen. Vad hon har blivit, en uppmålad Jesabel, är precis exakt vad församlingen har blivit. Förstår Ni? Nu är det där sanningen och det vet Ni. Förstår Ni? Om Du vill veta, var församlingen är, så titta på moralen ibland Era kvinnor! För hon är, församlingen är en kvinna.

Om Du vill veta den nationella statusen, så titta på judarna!

¹⁶⁹ Lagg märke till, som Gud sa till Bileam, efter att han hade hört det rena, klara beslutet, Ordet: ”Gå inte!” Ja, sedan sa Han till honom, sedan Han hade sett i hans — i hans hjärta, vad det skulle göra, då gav Han honom Sin tillåtande vilja, så Han sa: ”Gå!”

¹⁷⁰ Och Du kan göra samma sak. Om Du inte vill vandra i Sanningen, kan Du gå och få — få en utmärkt verksamhet. Visst kan Du det. Men Du tar Hans tillåtande vilja. Du går tvärs över Hans Ord. Han kommer att ge Dig framgång, visst. . .

Precis liksom Han gjorde med Bileam. Han var lyckad, men han kunde inte förbanna det där folket. Han kunde inte göra det. För varenda gång han började förbanna, välsignade han. Ser ni, han kunde inte göra det. Men då han kom att bli lyckosam i sin gärning, lärde han de där människorna, genom Balak, att begå äktenskapsbrott. Han förde in Israels läger och gifte bort dem, sa: "Å, vi är ett, allesammans. Å, Ni har tillbett samma Gud. Vi har en profet här uppe. Och Ni har en profet där nere. Och vi har samma offer, samme Jehova som våra fäder. Varför kommer Ni nu inte in och umgås med oss?"

Bibeln säger: "Förener Er inte med otroende! Gå inte i ok med dem alls! Om de inte tror Det, så håll Er borta ifrån dem!" Förstår Ni? "Kom ut, var avskilda", säger Herren, "så ska jag ta emot Er." Förstår Ni? "Rör inte vid deras orena ting!" Det är riktigt. Deras smuts emot Ordet och sådana saker, håll Er borta ifrån det. Lyssna inte till det!

¹⁷¹ Och här finner vi, att Bileam gick ner dit och han började undervisa folket och han hade en villolära. Och han — han gick på Bileams väg, som han gjorde och lärde Balak, och Israels barn begick äktenskapsbrott. Och en hemsökelse drabbade Israels nation, folket, och tusentals av dem dog på en enda dag.

Och medan de allesammans var där inför Guds altare och bad, kom här en israelitisk man med en midjanitisk kvinna, en samfundskvinna, och gick in i tältet. Och prästens son gick bort dit och tog ett spjut och dödade dem båda. Och det stillade Guds vrede. Ni vet, att det där är Skriften. Är det riktigt? Förstår Ni?

¹⁷² Men vad hände? Bileam, han lyckades försvaga Israel. Vad gjorde han? Han försvagade deras läger. Gud tillät honom att gå och försvaga deras läger och det förorenade hela lägret.

Och då någon lära, som inte är Bibelns Sanning, kommer igång, förorenar den hela lägret. Någon uppstår med en annan idé, liksom Kora, och säger: "Nåja, *det här, det där och det andra*, och jag har en annan idé", det förorenar hela lägret. Och det är det, som har gjorts i hela församlingslägret idag. Det är riktigt.

¹⁷³ Undervisningen, som han ägnade sig åt, försvagade hela lägret inför Kades-Barnea, Ord-styrkeprovet. Då de kom till Kades-Barnea, då var lägret försvagat. De kom tillbaka. De hade gått strax efter . . .

Kom ihåg, att de hade ätit änglamat. De hade Guds Ord, uppenbarat varenda kväll. Och de åt maten. De drack ur klippan. De hade allesammans sett kraftgärningarna. De gav akt på Moses och såg hans ord, såg hans profetior, allting.

Och så till slut, då de lyssnade till den här falske läraren, som kom in ibland dem och undervisade fel, försvagade han lägret och hade framgång genom det.

Han skulle kanske ha kunnat bygga byggnader för miljoner dollars. Han skulle kanske ha kunnat få stora samfund. Han skulle kanske ha kunnat lägga till tusenden gånger tusenden och ha gjort stordåd och kraftgärningar och var profet. Det där är all right, men så länge det inte är enligt Guds Ord, är det bäst, att man håller sig borta ifrån det.

Gud ändrar Sig inte. Håll fast vid Hans Ord, för det är Det, som kommer att komma ut till slut, Ordet, Ord för Ord. "Vem som helst, som tar bort ett enda Ord ifrån Det eller lägger till ett enda ord till Det!" Det måste stå fast, det där Ordet.

¹⁷⁴ Lyssna nu noga, nu! Då Ord-provet kom, då de gick över och såg oppositionen så mäktig, den mäktigaste opposition de någonsin hade sett, amalekiterna var – var tio gånger så stora som de. De sa: "Vi såg ut som gräshoppor. Deras staket, rättare sagt deras städer är omgivna med sådana murar, att de kan köra en vagntävling runt dem, med två vagnar, så fort som de kan gå, runt murarna, ser Ni, omkring deras städer. Å, deras spjut når långt ut, de är långa. Och de är jättar. Å, vi ser ut som gräshoppor. Vi kan inte göra det."

Och två män, som stod på Ordet, Kaleb och Josua, sa: "Vänta en minut! Ni två miljoner människor, håll mun en minut bara! Vi är mer än kapabla att göra det. Ser Ni, vi är mer än jämlikar med dem."

Vad baserade de sig på? Gud sa: "Jag har gett Er landet. Det är Ert." Och där stod de. Men folket hade blivit bortgifta ibland andra saker och alla slags trosbekännelser och ritualer ibland dem och de var bara svaga, blaskiga, visste inte vart de skulle vända sig eller vad de skulle göra. Det är riktigt. Där kom Ord-provet.

¹⁷⁵ Ändå ger Han en tillåtelse att göra, tillåter ens vilja, en tillåtande vilja, fast Han vet, att . . . Det som är i ens hjärta, det vet Han.

Man säger: "Nåväl, broder Branham, jag gör *det-och-det*. Det bekymrar mig inte. Gud välsignar mig varenda dag. Jag sjunger i Anden. Jag dansar i Anden. Jag . . ." Han kommer att tillåta det. Gå vidare! Det är riktigt. Men vad tänker Du göra?

¹⁷⁶ "Jag har shorts på mig och jag gör *det här*. Det bekymrar mig inte. Jag vet, att min tro är på Kristus, inte på vad jag har på mig."

Men Bibeln säger, att det har betydelse. Förstår Ni? Vad kommer Du att göra? Du kommer att bli en stötesten, liksom Bileam blev, för varenda en av de andra kvinnorna. Vad kommer Du att göra med Dina unga flickor? Du kommer att få en skara Riketter, det är exakt riktigt, en skara små uppmålade Jesabeler. Förstår Du?

177 Men Gud kommer att ge Dig framgång. ”Å, Han välsignar mig!” Jag tvivlar inte på det. Han välsignade Bileam också. Förstår Du? Visst kommer Han att göra det. Du vandrar i Hans tillåtande vilja, inte Hans fullkomliga vilja. Gud ändrar Sig inte, för att Han välsignar Dig.

Han välsignade Israel ända där ute i fyrtio år. Vad gjorde de? Gifte sig med hustrur, uppfostrade familjer, kysste barnen, betalade sitt tionde, bodde ända där ute. Och Gud välsignade dem i öknen, gav dem manna att äta, vidare och vidare. Och varenda en av dem förgicks, för att de aldrig höll Hans ursprungliga, tillåtande. . . Hans ursprungliga vilja, Hans Ord. De tog Hans tillåtna sätt.

178 Gå vidare, men kom ihåg, att då de lämnade Kades, kom de aldrig längre. De gick bara runt och runt i öknen. Då de kunde ha kommit ut, på två dagar efter det där kunde de ha varit i löfleslandet. De reste i fyrtio år och varenda en av dem dog utom Josua och Kaleb, de som höll sig till det ursprungliga Ordet.

179 Å, Gud, hjälp oss! Gud ändrar inte Sin vilja. Han ändrar Sig inte, men Han kommer att välsigna Dig.

Visst, Han välsignade Bileam. Och vad gjorde han där nere? Han förenade hela lägret. Ser Ni, man måste hålla sig till vad Han sa. Han ändrade aldrig Sin ursprungliga plan.

180 Titta nu på Bileamerna idag, ute på fältet, om Ni vill! Titta Er bara omkring! Framgångsrika, talar i tungor, visst, använder Guds gåva för vinnings skull, allting, visst. Men det förorenar hela Guds församling med deras förvrängda undervisning. Det är riktigt.

En sa till mig, han sa: ”Varför gör Du *det här*? Varför gör Du *det där*?”

Jag sa: ”Tror Du inte, att Det Där är Sanningen?”

181 ”Jo, då. Men”, sa han, ”vet Du vad? Det där har inte Du med att göra. Du ska be för de sjuka. De tror, att Du är profet. Å, Du skulle kunna lära de där kvinnorna hur, och de där männen, hur man ska göra *det här, det där, det andra.*”

”Hur ska man kunna lära dem algebra, då de inte ens vill lära sig sitt ABC? Mmm. Mmm. Hur ska man kunna lära dem de där sakerna, då de inte ens vill ta emot sin nybörjarbok?” Förstår Ni? Man måste komma tillbaka och börja där man började, rättare sagt där man stannade, och ta emot vartenda Guds Ord.

182 Titta bara på det ute på fälten idag! Liksom Bileam gifte in en sköka i Guds församling, gifte in skökan i Guds församling, så håller de här falska lärarna idag på att försöka säga till Dig. De kommer att gifta in varenda en av de här organisationerna och de här människorna i den gamla skökan i Uppenbarelseboken 17. Deras Bileamslära går runt idag och säger: ”Vi är precis lika.

Vi är kristna allesammans.” Och präster och påvar och vilka fler det nu är kompromissar allesammans och gör så här.

¹⁸³ Predikanten sa... Jag vet till och med, att en pingstpredikant, allesammans, har börjat dela ut en rund oblat. Vilket betyder *Astoreth*, ”mån-guden”, ett nattvardskex. Man säger: ”Stäng Dina ögon och ta emot den, om det sårar Ditt samvete!” Stänga sina ögon? Ett runt kex, vad betyder det? Vi tar en bruten kropp, Jesus Kristus, bruten, inte en rund mån-gud, *Astoreth*, som Maria efterträdde. Och den romerska oblaten är fortfarande rund, för mån-guden, gudinnan, inte Gud. Vi har ett brutet nattvardsbröd förvisso. Å!

¹⁸⁴ Så den stora skökan i Uppenbarelseboken 17, nu, de här Bileamslärarna med sin falska lära gifter in församlingen i den där sortens smörja. Titta, då det kommer till kraftprovet vid ändens tid, titta på dess svaghet nu! Drygt niohundra olika organisationer, en drar åt ett håll och en åt det andra. Det finns ingen enhet ibland dem. Och de försöker få till enhet utan att vara uppbackade av Guds Ord, Guds ursprungliga plan. De tar in den med hjälp av politik och organisation.

Gud ändrar Sig inte. Han står fast vid Sitt Ord. Han sa: ”Himmel och jord ska försvinna, men det gör inte mitt Ord.” Det är riktigt. Han står fast vid Sitt ursprungliga Ord. Oj, oj!

¹⁸⁵ Fastän de fortfarande resonerar emot Det, precis liksom de alltid har gjort, och bara... Det finns bara en enda sak att göra. Han kommer inte att ändra på Det. Tro bara! För både himlar och jord kommer att försvinna, Hans Ord kommer aldrig att svika. Förstår Ni?

¹⁸⁶ Ser Ni, vad Ni håller på att bli ingifta i? Ser Ni politiken osv., hur de försöker foga samman församlingen genom politiken i församlingen? Vi är inte förenade med Kristus genom politiken.

Vi är förenade med Församlingen, med Kristus, genom dopet i Den Helige Ande. Och sättet man känner igen dopet i Den Helige Ande på, det är att den Anden i en identifierar vartenda Guds Ord, att Det är Sanningen. Det är riktigt. ”För vem som helst, som tar bort ett enda Ord ur Det eller lägger till ett enda ord till Det, hans del ska tas bort ur Livets Bok.”

¹⁸⁷ Likväl ”är han framgångsrik”, säger man. Man kan inte tro Det Där genom framgång. Man kan inte bedöma Gud genom välstånd. Världen lyckas väl. Bileam fick framgång genom det.

Men, broder, man bedömer Gud genom Hans Ord. Han håller Sitt Ord och identifierar Det som Sanningen. Så kom ihåg, min vän, så länge Du lever glöm aldrig det här: Gud ändrar Sig inte! Ändå kommer Han att välsigna. Han kommer att låta Dig gå i Sin tillåtande vilja, men Han kommer inte att ändra Sig. Han kommer inte att ändra Sin plan. Han kommer inte att ändra på Sitt Ord för Din skull. Nänämensan.

Du måste ändra Dig. Du kan inte få Guds Ord att stämma överens med Din upplevelse. Du måste få Din upplevelse att stämma överens med Guds Ord. Förstår Du? Det är på det viset Du har . . .

Man säger: "Nåja, jag är en bra människa. Gud gör *det här, det där, eller det andra.*" Men håller Du Hans Ord? "Å, nåväl, jag ska säga Dig, att det där inte precis är . . . Nä." All right, det är något fel någonstans. Gud tänker . . . Ja, Han kommer att låta Dig få framgång. Visst, Han kommer att göra Dig till . . .

¹⁸⁸ Samfunden är så framgångsrika, så vem skulle inte vilja ha det! De sätter upp sina tält, de stora, fina, kyrkorna och allting över hela landet. De är rika och pengarna strömmar in och medlemmar överallt ifrån. Säger inte Bibeln: "I henne fanns till och med världens rikedomar och till och med människosjälar", och allting, som fanns i den här gamla skökan, som är modern till allting, politiken och organisationen?

¹⁸⁹ Men Guds lilla grupp är Hans Brud, centrerad på Ordet. Må den käre himmelske Fadern för alltid hålla Er stabiliserade just där! Flytta aldrig bort ifrån det där Ordet, Ni!

Man kan välsigna, man kan . . . Gud kan hela ens sjuka. Han kan hela ens sjuka lilla barn. Han kan hela ens man, ens hustru. Han kan hela ens mor, någon annan. Man kan hoppa i Hans Ande och dansa upp och ner.

Kom ihåg, att regnet faller på den rättfärdige och den orättfärdige, precis lika. Men då det där fröet ligger där, är det antingen förordnat eller också är det inte förordnat. Och om det är förordnat, kan det . . . Om det är vete, måste det frambringa vete. Om det är ett Guds Ord, måste det avkasta Guds Ord. Om det inte är det, tja, då är det inte det. Förstår Ni? Får Ni tag i det där nu?

¹⁹⁰ Herren välsigne Er! Här sa jag till Er, att jag tänkte sluta klockan nio, och nu är den tjugo minuter i tio. Många av Er människor har långa vägar att åka. Jag älskar Er. Och orsaken till att jag håller Er kvar på det här viset är inte, att jag vill vara grym mot Er, utan att jag älskar Er. Och så långt jag vet håller jag inte tillbaka någonting, jag säger Er Sanningen.

¹⁹¹ Ute i mötesserierna, dit jag far, hör Ni mig aldrig predika de här Budskapen. Nej, jag lovade Er att komma till det här tabernaklet. Det är just härifrån jag predikar mina Budskap. Jag har tre eller fyra till här, som Herren har gett mig, jag har Skriftställena till det, det som jag inte skulle våga predika någon annanstans än just här. Det var härifrån Guds Ord började gå ut. Och tills Gud ändrar på det, stannar jag just här och ger ut det just här. Det är riktigt.

Där ute i mötesserierna ber jag för de sjuka och allting sådant. Och vid sidan om säger jag saker på ett kringgående sätt, så att fåren hör Det. De vet, vad det talas om. Annars är det bara

betet på kroken, ser Ni. Jag visar tecknen på — på att försöka visa, att Gud vet i andebedomningen och känner människornas hjärtan och gör de här sakerna. Det är en evangelisk gåva, bara för att väcka människorna.

Innan man vet ordet av, ramlar ett ljudband ner i deras hem. Det har det, då. Om han är ett får, instämmer han med Det. Om han är en get, sparkar han ut bandet. Mmm. [Broder Ben Bryant säger: "Och Dig också." — Utg.] Ni vet, det där är . . . "Och Dig också" är riktigt, Ben. Det där, det är exakt rätt. Ben har haft en del erfarenheter. All right. Tja, det där är riktigt.

¹⁹² Är Ni inte glada, att Ni är Hans? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Är Ni inte glada? ["Amen."] Vi brukade sjunga en liten pingst-sång för länge sedan, liksom:

Jag är så glad att Herren förde mig ut,
Jag är så glad att Herren förde mig ut.
Om det inte vore för Jesus, var skulle jag vara?
Jag är så glad att Herren förde mig ut.

Å, jag har varit glad sedan Herren förde mig ut,
Jag har varit glad sedan Herren förde mig ut.
Om det inte vore för Jesus, var skulle jag vara?
Jag är så glad sedan Herren förde mig ut.

Jag har jublat sedan Herren förde mig ut,
Jag har jublat sedan Herren förde mig ut.
Om det inte vore för Jesus, å, var skulle jag
vara?

Jag är så glad att Herren förde mig ut.

Glory! Är Ni inte glada? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] "Är Ni inte glada . . ." Låt oss sjunga den!

Är Du inte glad att Herren förde Dig ut?
Är Du inte glad att Herren förde Dig ut?
Om det inte vore för Jesus, å, var skulle jag
vara?

Jag är så glad att Herren förde mig ut.

Ja, jag har sjungit sedan Herren förde mig ut,
Jag har sjungit sedan Herren förde mig ut.
Om det inte vore för Jesus, å, var skulle jag
vara?

Jag är så glad att Herren förde mig ut.

Är Ni inte glada för det? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Så, vi ska vandra i Ljuset. Kan Ni den sången?

Vi ska vandra i Ljuset, Det är ett vackert Ljus,
Kommer där nådens dagdroppar är klara.
Lyser omkring oss om dagen och om natten,
Å, Jesus, världens Ljus.

Tycker Ni inte om den där? Låt oss sjunga den igen!

Vi ska vandra i Ljuset, Det är ett vackert Ljus,
Kommer där nådens dagdroppar är klara.
Lyser omkring oss om dagen och om natten,
Å, Jesus, världens Ljus.

Det är soluppgång!

Alla Ni Ljusets heliga ropa ut:
Jesus, världens Ljus!
Sanning och nåd i Hans Namn,
Jesus, världens . . .

Låt oss nu räcka upp våra händer, medan vi sjunger den!

Å, vi ska vandra i Ljuset, Det är ett så vackert
Ljus,
Kommer där nådens dagdroppar är klara.
Lyser omkring oss om dagen och om natten,
Jesus, världens Ljus.

Skaka hand med varandra!

Å, Det kommer där nådens dagdroppar är
klara.

Är Ni inte glada för att Ni är Ljusets barn? Sonen är uppe.

. . . omkring oss om dagen och om natten,

”Ni små barn, älska varandra!”

Å, vi ska bara vandra i Ljuset, Det är ett sådant
vac- . . . (uppenbarelsen av Hans Ord)
Kommer där nådens dagdroppar är klara,
Lyser bara omkring oss om dagen och om
natten,
Det är Jesus, världens Ljus.

Tror Ni det allesammans?

Vi marscherar till Zion,
Vackra, vackra Zion.
Vi marscherar uppåt mot Zion,
Guds vackra Stad.

Å, vi marscherar till Zion . . .

Må de vägra att sjunga,
Som aldrig kände vår Gud.
Men barn till den himmelske Kungen,
Och men barn till den himmelske Kungen,
Och må tala vitt och brett om sina fröjder,
Må tala vitt och brett om sina fröjder.

För vi marscherar . . . (Glory!)

Vackra, vackra Zion.
Å, vi marscherar uppåt mot Zion,
Guds vackra Stad.

Å, vi marscherar till Zion,
 Å, vackra, vackra Zion.
 Vi marscherar uppåt mot Zion,
 Guds vackra Stad.

193 Ta upp Era näsdukar! Ta upp Era näsdukar bara en minut!
 Låt oss ge Herren ett viftoffer! Det är inte en kärve, men de tog
 näsdukar och saker från Paulus' kropp, ser Ni.

Å, vi marscherar till Zion,
 Å, vackra, vackra Zion.
 Vi marscherar uppåt mot Zion,
 Guds vackra Stad.

Å, vi marscherar till Zion,
 Å, vackra, vackra Zion.
 Vi marscherar uppåt mot Zion,
 Guds vackra Stad.

194 Amen! Å, får det Er inte att känna Er friska? Jag kan bara
 föreställa mig de där gamla heliga fordom, innan de gick in till
 den romerska cirkusen där, började gå uppför den där kullen, Ni
 vet, uppför den där lilla rampen, gick upp i lejonkulan och sa:

Å, vi marscherar till Zion,
 Detta vackra, vackra Zion.
 Vi marscherar uppåt mot Zion,
 Guds vackra Stad.

Zions skördefält ger
 Tusen heliga sötsaker.
 Innan vi kommer fram till den himmelska
 tronen,
 Innan vi kommer fram till den himmelska
 tronen,
 Eller får gå på de gyllene gatorna,
 Eller får gå på de gyllene gatorna.

Vi marscherar till Zion,
 Det är det vackra, vackra Zion.
 Vi marscherar uppåt mot Zion,
 Guds vackra Stad.

195 Säg efter mig! Herre, Gud, [Församlingen säger "Herre,
 Gud" – Utg.] jag ger mig på nytt åt Dig. ["jag ger mig på nytt
 åt Dig."] Rena mig från all orättfärdighet! ["Rena mig från all
 orättfärdighet!"] Rena mig från all otro på Ditt Ord! ["Rena mig
 från all otro på Ditt Ord."] Låt mig från och med den här påsken
 ["Låt mig från och med den här påsken"] vara en ny skapelse
 ["vara en ny skapelse"] i Kristus Jesus! ["i Kristus Jesus!"] Låt
 mig bära i mitt hjärta ["Låt mig bära i mitt hjärta"] Ditt Ord!
 ["Ditt Ord!"] Må Det vara en lykta för mina fötter, ["Må Det vara
 en lykta för mina fötter,"] som lyser upp min stig! ["som lyser upp

min stig!”] Hädanefter [”Hädanefter”] vill jag följa Dig. [”vill jag följa Dig.”] I Jesu Namn. [”I Jesu Namn.”] Amen. [”Amen.”]

Vi marscherar till Zion,
Å, vackra, vackra Zion.
Vi marscherar uppåt mot Zion,
Guds vackra Stad.

¹⁹⁶ Får inte det där Er att känna Er friska? [Församlingen säger ”Amen.” — Utg.] Vi har gett oss på nytt och vet, att i våra hjärtan har vi blivit uppväckta från de döda, blivit levande. Får det Er inte att känna Er friska? [”Amen.”] Oj, oj, oj! Jag älskar Er med odödlig kärlek.

Lyssna! ”Älska varandra! För Du kan inte ogilla Din broder, som Du ser och säga, att Du älskar Gud, som Du inte har sett.” Förstår Ni? Så älska varandra bara!

Så då Ni tjänar varandra, tjänar Ni Gud. Är det riktigt? ”Som Ni gör mot den minste av dessa, som har livgivande Kraft i sig, har Ni gjort emot mig.”

”När såg vi Dig i behov? När besökte vi Dig i fängelse? När gjorde vi de här sakerna?”

”Det Ni har gjort mot dem, gjorde Ni mot mig.”

¹⁹⁷ Är inte det där underbart? [Församlingen säger ”Amen.” — Utg.] Jag älskar Honom, gör inte Ni det? [”Amen.”]

¹⁹⁸ Å, det finns en sång till, som vi måste sjunga, om Ni bara har tid en minut till. Å, bra, vi ska bara ta dem. All right. All right, sir. Å! *Ta det Namnet Jesus med Dig!* Glöm inte det, vänner! Låt oss alla sjunga den nu! Var och en, tillsammans nu, med ett enda stort hjärta bara, ge den till Honom! Låt oss göra det med allt vi har i oss!

Ta det Namnet Jesus med Dig,
Sorgens och eländets barn!
Det ska fröjd och tröst Dig giva,
Ta Det med Dig vart Du än går!
Dyra Namn, å, så sött!
Jordens hopp och Himlens fröjd.
Dyra Namn, å, så sött!
Jordens hopp och Himlens fröjd.

¹⁹⁹ Kom nu ihåg att be för mig, då de heta förföljelsevindarna blåser, då demonerna på alla sidor utmanar, så ska jag komma ihåg, att Ni ber för mig natt eller dag, och jag ska be för Er.

Stöd Er gode pastor, broder Neville, och andrepastorn, broder Capps! Lyssna till dem! De kommer att undervisa Er i Livets Ord. Jag tror det. Om jag inte trodde det, skulle jag naturligtvis inte ha dem här. Det skulle jag naturligtvis inte. Jag tror, att de tror på Budskapet och att de står fast vid Det så gott de kan och jag har tillit till båda männen. Stöd dem! De här

andra bröderna, som stod här ikväll, runt omkring, där de har sina möten, om Ni är i närheten av dem, så stöd dem! Ni hörde, vad de kom hit för ikväll.

Ta det Namnet Jesus med Dig,
Som en sköld mot varenda snara. (lyssna till
det här)
Då frestelserna samlas runt Dig,
Andas bara det där heliga Namnet i bön!
Dyra Namn, dyra Namn, å, så sött! Å, så sött!
Hopp . . .

Käre Gud, hela de här människorna! Jag ber Dig, Fader i Jesu Namn. Bevilja oss det, Herre, ber jag.

. . . Å, så sött!
Jordens hopp och Himlens fröjd.
Tills vi möts! Tills vi möts!
Tills vi möts vid Jesu fötter.
Tills vi möts! Tills vi möts!
Gud vare med Dig tills vi möts igen!

Låt oss böja våra huvuden nu!

[Broder Branham börjar nynna *Gud vare med Dig* — Utg.] Å, Gud, var med oss! Hjälp oss, Herre!

. . . vi möts vid Jesu fötter! (tills vi möts)
Tills vi möts! Tills vi möts!
Gud vare med Dig tills vi möts igen!

²⁰⁰ Det där är verkligen min bön. Tills vi möts igen, Gud välsigne Er! Och nu ska jag fråga vår käre broder Neville, om han vill hemförlova den här fina församlingen.

Gud älskar Er, var och en. Jag är så tacksam för att få ha människor som Ni, allesammans. Vad skulle mitt Budskap vara, om jag inte hade någon, som trodde på Det? Och det finns människor här, Ni skulle dö för Det, för det här Budskapet vi har. Må Gud hjälpa Er, var och en! Mina böner är med Er. Mina välsignelser följer var och en av Er. Må Ni inte glömma, att Ni är en del av den där uppståndelsen! Den livgivande kraften är nu i Er. Det är avgjort, alltsammans. Ni är Guds barn.

Låt oss böja våra huvuden, tills broder Neville hemförlovar oss. Och Gud välsigne Er!

ÄNDRAR GUD SIG NÅGONSIN IFRÅGA OM SITT ORD? SWD65-0418E
(Does God Ever Change His Mind About His Word?)

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska söndag kväll den 18 april 1965 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org